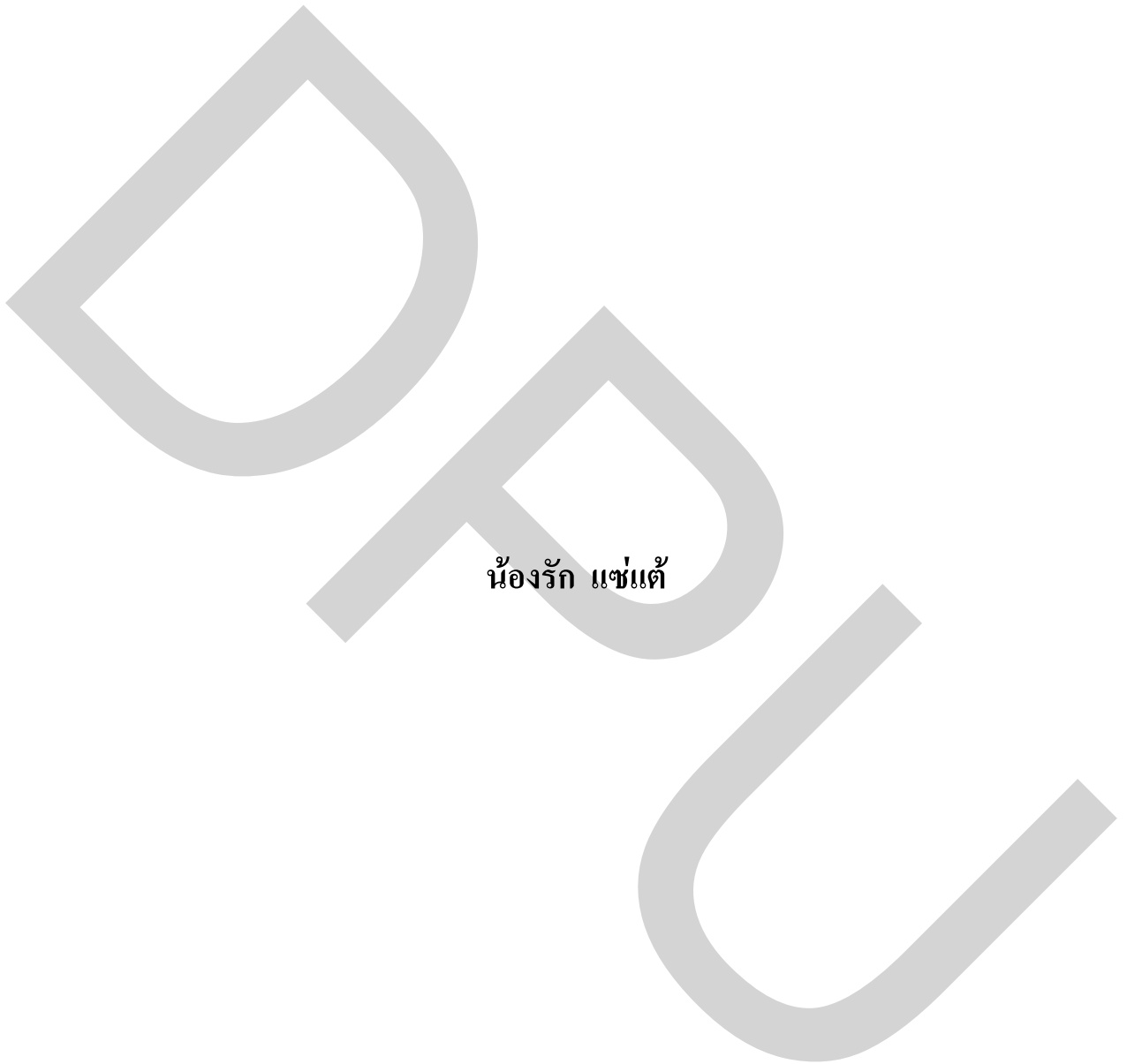

การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
ในกรุงเทพมหานคร

น่องรัก แช้แต่

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2555

**The Management of Teaching the Thai Language to Foreigners at Thai
Language Schools in the Bangkok Metropolis**

NONGRAK SAETAE

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
degree of Master of Education Department of Education Management
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2012

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร” สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี เพราะความกรุณาและความช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณทุกท่าน

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน อาจารย์ที่ปรึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนควบคุมดูแล เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาและความห่วงใย เอาใจใส่ที่ท่านมีต่อศิษย์ด้วยดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศศรี กมลเวชช รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนีย์ ชาติไทย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนิธระวา คามดิษฐ์ ดร.ดวงใจ ช่วยบำรุง และอาจารย์โชติ แยมแสง ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รศ. ดร. อุทัย บุญประเสริฐ ประธานกรรมการสอบ ดร.วาสนา วิสฤตภากร กรรมการสอบ และ ดร. พิมพ์ใจ ภิบาลสุข กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้สละเวลาเพื่อให้คำชี้แนะอันมีค่าและเป็นประโยชน์อย่างสูงในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และขอบคุณกลุ่มเพื่อนๆ สาขาวิชาการจัดการการศึกษาที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจเสมอตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ครูสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติและผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์โชติ แยมแสง สำหรับคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว ที่คอยห่วงใยและเป็นเสมือนกำลังใจ แรงสนับสนุนที่สำคัญ จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้ลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ความสำเร็จและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณ บิดา มารดาและครูบาอาจารย์ทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้มอบชีวิตและวิชาความรู้ที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามในการวิจัย.....	6
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	6
1.5 กรอบแนวคิด.....	7
1.6 นิยามศัพท์.....	7
1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับจากวิจัย.....	8
1.8 นิยามศัพท์.....	8
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
2.1 การจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ.....	11
2.2 กรอบแนวคิด PML.....	15
2.3 กรอบแนวคิด APF.....	16
2.4 การวางแผนงานวิชาการ.....	17
2.5 หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการขอโรงเรียน.....	23
2.6 งานวิชาการและการบริหารงานวิชาการ.....	32
2.7 ผู้นำทางวิชาการ.....	35
2.8 การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (สำหรับชาวต่างชาติ).....	38
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.3 การสร้างเครื่องมือ.....	45
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการศึกษา.....	47
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	65
5.2 วิชาดำเนินการวิจัย.....	65
5.3 สรุปผลการวิจัย.....	65
5.4 อภิปรายผล.....	65
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	78
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น.....	87
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	90
ภาคผนวก ฌ รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย.....	97
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู และผู้เรียนด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ.....	99
ภาคผนวก จ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์.....	106

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ฉ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน.....	123
ประวัติผู้เขียน.....	138

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นครู.....	48
4.2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนักเรียน.....	49
4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านการวางแผน.....	50
4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านการจัดการ.....	51
4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านภาวะผู้นำ.....	52
4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ สอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านการวางแผน.....	53
4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านการจัดการ.....	54
4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ.....	55
4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ.....	56
4.10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นครู.....	48
4.2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นนักเรียน.....	49
4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านการวางแผน.....	50
4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านการจัดการ.....	51
4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู ด้านภาวะผู้นำ.....	52
4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ สอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านการวางแผน.....	53
4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านการจัดการ.....	54
4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการ การสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ.....	55
4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ.....	56
4.10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบัณฑิตภาษาญี่ปุ่น ในปัจจุบันตามการรับรู้ของสถานประกอบการธุรกิจนำเข้า.....	57
4.12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	57
4.13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	58
4.14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	58
4.15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอน ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์.....	59
4.16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์.....	59
4.17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์.....	60

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ.....	60
4.19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม.....	61
4.20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ.....	61
4.21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ.....	62
4.22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ	62
4.23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ	63
4.24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน	63
4.25 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.26 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	64
4.27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความเห็น ที่มีต่อกระบวนการพัฒนาและการประเมินหลักสูตร.....	168

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2.1 ความเชื่อมโยงของการบริหารทหาร.....	17
2.2 ความเชื่อมโยงของการจัดการ.....	17

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับ ชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	น้องรัก แซ่เต๋
อาจารย์ที่ปรึกษา	ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินลารัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ชาติไทย
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกัน เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทย ระหว่างผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูและผู้เรียนของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน ครูจำนวน 70 คน ผู้เรียนจำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามครูและแบบสอบถามผู้เรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 และ 0.953 ตามลำดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครู และผู้เรียน ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศชาย เพศหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี และประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ตั้งแต่ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ จำแนกตามเพศชาย เพศหญิง เชื้อชาติญี่ปุ่น เชื้อชาติจีน และระดับชั้นเรียน ชั้นต้น ชั้นกลางและชั้นสูง โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Thesis Title	The Management of Teaching the Thai Language to Foreigners at Thai Language Schools in the Bangkok Metropolis.
Author	Nongrak Saetae
Thesis Advisor	Professor Dr. Paitoon Sinlarat
Co- Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Tassanee Chatthai
Department	Educational Management
Academic year	2012

ABSTRACT

This research aimed at studying the conditions of the management of teaching the Thai language to foreigners at Thai language schools in the Bangkok Metropolis; comparing the opinions on the management of teaching the Thai language to foreigners at Thai language schools in the Bangkok Metropolis, of teachers with different genders, education levels and experience; and comparing the opinions on the management of teaching the Thai language to learners with different genders, nationalities, and course levels. The samples were 150 teachers 70 learners 80 in Thai language schools in the Bangkok Metropolis. The questionnaires which were developed by the researcher were utilized to collect the data. The reliability values of the questionnaires for the teachers and learners were 0.917 and 0.953 respectively. The data were statistically analyzed by percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-Way Analysis of Variance.

The findings were as follows:

1. Overall, the conditions of the management of teaching the Thai language to foreigners at Thai language schools in the Bangkok Metropolis, according to the teachers and learners, were at a high level in terms of planning, management, and leadership.

2. Overall, the opinions of the teachers, classified by gender, education levels of a bachelor's degree or higher, and experience of less than 5 years, 5-10 years, and over 10 years, on the management of teaching the Thai language to foreigners at Thai language schools in the Bangkok Metropolis, in terms of planning, management, and leadership, were not significantly different at the level of 0.05.

3. Overall, the opinions of the learners, classified by gender, nationalities of Japanese and Chinese, and course levels of beginning, intermediate and advanced, on the management of teaching the Thai language to foreigners at Thai language schools in the Bangkok Metropolis, in terms of planning, management, and leadership, were not significantly different at the level of 0.05.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน ได้มีการรวมตัวกันของประเทศต่างๆ เป็นกลุ่มเพื่อสร้างพลังต่อรองทางเศรษฐกิจและเพื่อร่วมกันสร้างความมั่นคงต่อประเทศชาติร่วมกัน เช่น การรวมกลุ่มกันของประเทศในยุโรป ที่มีการกำหนดสกุลเงินใหม่ร่วมกันคือเงินสกุลยูโร การรวมกลุ่มกันของประเทศแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในนามสมาคมอาเซียน ปัจจุบันประชาคมอาเซียนมีสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม จากการศึกษาพบว่า การรวมกลุ่มกันเป็นสมาคมอาเซียนนั้น เพื่อสร้างความมั่นคงในด้านต่างๆ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การศึกษา โดยเฉพาะด้านการศึกษา เพื่อพัฒนาทุนมนุษย์ร่วมกัน ทั้งในชาติของตนเองและของเพื่อนสมาชิก โดยเล็งเห็นความสำคัญด้านการศึกษาที่จะเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความมั่นคงโดยใช้สติและปัญญาเป็นเข็มทิศนำทาง

การศึกษากับการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน ประชาคมอาเซียนได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการศึกษาซึ่งจะเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนในปี ค.ศ. 2020 โดยอาเซียนจะเป็น 1. วังสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (A Concert of Southeast Asian Nations) 2. หุ่นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต (A Partnership in Dynamic Development) 3. มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก (An Outward-Looking ASEAN) 4. ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร (A Community of Caring Societies)

นอกจากนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้อาเซียนที่สำคัญ

ได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อ

th/images/stories/book/other/ASEAN/ed-building-ASEANcommunity.pdf)

อาเซียนมีความร่วมมือด้านการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วงเดือนตุลาคม 2518 อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าวมีพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยในเชิงกลไกการบริหารจัดการนั้นมีความพยายามในการผลักดันให้ความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาตั้งแต่ปี 2532 ต่อมาในปี 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งแรก และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี การจัดการศึกษาในอาเซียนเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเข้มแข็ง และความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของอาเซียนและเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้ การอุดมศึกษาในอาเซียน ได้กลายเป็นภาคธุรกิจขนาดใหญ่และไร้พรมแดน เพื่อตอบสนองการเปิดเสรีการศึกษาทั้งในกรอบอาเซียนและการค้าโลก เป็นผลให้เกิดกระแสการแข่งขันในการให้บริการด้านการศึกษา การเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถาบันการอุดมศึกษาไปสู่ความเป็นนานาชาติ และ World Class University ตามระบบ และรูปแบบการจัดการศึกษาของยุโรปและอเมริกาทั้งในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักภาษาหนึ่งในการเรียนการสอน และในประเทศที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและภูมิภาค การปรับตัวต่อกระแสการเปิดเสรีทางการศึกษา ก่อให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนและประชาคมยุโรปในลักษณะข้อตกลงที่ทำร่วมกันในระดับสถาบันต่อสถาบัน ทั้งในส่วนของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยของภาคเอกชนในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาสถาบันและสถาบันการศึกษาร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันการจัดตั้ง

กระนั้นก็ตามอาเซียนได้ตั้งเป้าหมายที่จะพัฒนาแนวคิดกิจกรรม และการจัดการศึกษา ร่วมกันในภูมิภาค บนรากฐานภูมิปัญญาระดับชาติและภูมิภาค เพื่อป้องกันสภาพไม่สมดุลจาก การไหลบ่าเพียงด้านเดียวของกระแสโลกาภิวัตน์จากตะวันตก ปฏิญญาอาเซียนด้านการศึกษาที่ผู้นำ ให้การรับรองในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 เมื่อวันที่ ซึ่งเน้นการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community – ASC) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community -ASCC) สะท้อนการจัดการศึกษาแบบเชื่อมโยง การหลอมรวมความหลากหลายบน พื้นฐานของเอกลักษณ์และความแตกต่าง การพัฒนาและประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยน วิชาการระหว่างชาติในภูมิภาคบนพื้นฐานของประโยชน์ร่วมกัน ทั้งในกรอบซีมีโอ (SEAMEO: South East Asian Ministers of Education Organization) องค์กรรัฐมนตรีกระทรวง ศึกษาธิการของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยูเนสโก ความร่วมมือในการเปิดเสรี ด้านการศึกษา เป็นมาตรการรองรับสำคัญต่อเป้าหมายการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่ง ครอบคลุมการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา ความสามารถ ประสบการณ์ในสาขา วิชาชีพสำคัญต่างๆ ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งกำหนดให้มีการยกเว้น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการขอวีซ่าสำหรับคนชาติอาเซียนสำหรับ Short term visits การอำนวยความสะดวกการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงานสำหรับแรงงานมีฝีมือและผู้เชี่ยวชาญสัญชาติ อาเซียนอีกด้วย

การจัดการศึกษาในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยจัด ให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรและปฏิสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ เช่น การส่งเสริมการวิจัยระหว่าง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับซีมีโอและเครือข่ายมหาวิทยาลัย อาเซียน การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างสมาชิกอาเซียนโดยผ่านระบบการศึกษาเพื่อสร้าง เสริมความสำเร็จและความเข้าใจอันดีในประเทศสมาชิกที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน การส่งเสริม การเรียนภาษาอาเซียนและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางภาษา การจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาทั้งใน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา สนับสนุนให้มีภาษาประจำชาติอาเซียนให้เป็น ภาษาต่างประเทศโดยให้เป็นวิชาเลือกวิชาหนึ่งในโรงเรียน (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ

จากเหตุปัจจัยความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างสมาชิกอาเซียนและความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจา จึงเป็นโอกาสที่ประเทศไทยจะสามารถยกระดับภาษาไทยให้เป็นภาษาสำคัญอีกภาษาหนึ่งของภูมิภาคนี้ที่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสาร เพื่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ความเข้าใจอันดีระหว่างชาวไทยและประชาคมโลก และเพื่อพัฒนาด้านการเมือง เศรษฐกิจการค้า สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งเหตุผลที่ประเทศไทยจะสามารถยกระดับภาษาไทยให้เป็นภาษาสำคัญอีกภาษาหนึ่งของทั้งภูมิภาคนี้และของชาวโลกที่ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารและการทำธุรกิจร่วมกันนั้น

เนื่องมาจากงานวิจัยของธนาคารโลกเมื่อ

<http://thaipublica.org/>

2011/10/doing-business-2012/

จากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเกี่ยวกับการสัมมนานานาชาติ เรื่อง“การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ” (Teaching Thai as a Foreign Language) วันที่ 4-5 มิ.ย. 2554 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวิริยยุทธ พจน์เสถียรกุล ผู้เข้าร่วมสัมมนา ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ

1. ปัญหาด้านความนิยม พบว่าภาษาไทยยังเป็นวิชาที่ไม่เป็นที่นิยมของสังคม ขาดสถานภาพในระดับนานาชาติ กล่าวคือทำหน้าที่เป็นภาษาราชการของนานาชาติไม่ได้ ทำให้แรงบันดาลใจในการเรียนภาษาไทยไม่เป็นที่ไปเพื่อโอกาสในการทำงานเพราะเรียนไปก็ใช้จริงได้ยาก

2. ปัญหาด้านภาพลักษณ์ของประเทศไทย ภาพลักษณ์ของประเทศไทยนั้นถูกดูว่ายังเป็นประเทศด้อยพัฒนาและล้าหลัง

3. ปัญหาด้านตำราเรียนภาษาไทย ตำราเรียนภาษาไทยยังไม่มีระบบแทนเสียงอ่านด้วยอักษรโรมันและระบบเครื่องหมายที่เป็นมาตรฐานร่วมกัน ตำราแต่ละเล่มต่างก็ใช้ไม่เหมือนกันและตำราเรียนภาษาไทยไม่มีการแบ่งระดับชั้นต้น กลาง สูง ที่ชัดเจน

4. ปัญหาด้านหลักสูตร ขาดความหลากหลายของหลักสูตร

5. ปัญหาด้านสื่อ สื่อเกี่ยวกับเมืองไทยและภาษาไทยยังไม่เพียงพอ

6. ปัญหาด้านการสอบวัดความรู้ภาษาไทย การสอบวัดความรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาตินั้นผลสอบไม่มีผลต่อการศึกษาต่อหรือสมัครงาน

จากสภาพปัญหาการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ดังกล่าวข้างต้นนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ใน 3 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการวางแผน (Planning) 2. ด้านการจัดการ (Managing) 3. ด้านภาวะผู้นำ (Leading) เพื่อให้โรงเรียนที่ดำเนินธุรกิจด้านการจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติได้แนวทางด้านการจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองเพื่อการดำรงคงอยู่ขององค์กรและการเตรียมพร้อมเพื่อเข้าสู่สังคมอาเซียน

1.2 คำถามการวิจัย

1. สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร
2. ครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกันจะมีความคิดเห็นในด้านการจัดการสอนภาษาไทยต่างกันอย่างไร
3. ผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกันจะมีความคิดเห็นในด้านการจัดการสอนภาษาไทยต่างกันอย่างไร

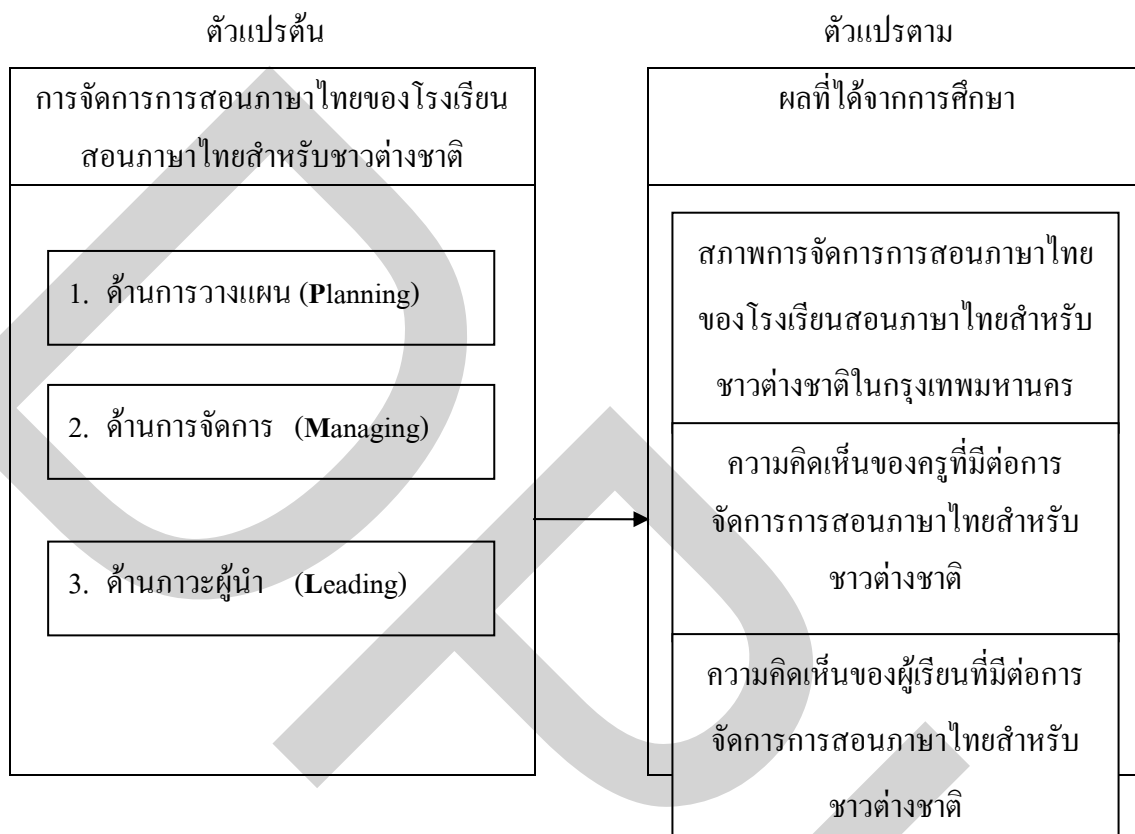
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทย ระหว่างผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกัน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกันไม่มีความแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยระหว่างผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2552: 13-21)

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ 3 ด้าน

1. ด้านการวางแผน (Planning)
2. ด้านการจัดการ (Managing)
3. ด้านภาวะผู้นำ (Leading)

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูจำนวน 140 คน และผู้เรียนจำนวน 3,240 คน ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 3,380 คน

กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ ที่ความเชื่อมั่น 90% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 10% ดังนี้

สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างใน ชีรวุฒิเอกะกุล, 2543)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 98 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 150 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มตามขนาดโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยแบ่งเป็นครู จำนวน 70 คน และผู้เรียนจำนวน 80 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ 3 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ ด้านภาวะผู้นำ

3.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ความคิดเห็นของครูและผู้เรียนที่มีต่อการจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. ใช้ผลการวิจัยนี้ในการพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

1.8 นิยามศัพท์

การจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการเรียนรู้ภาษาไทย

การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน การวางแผนด้านการวัดและประเมินผล การวางแผนด้านบุคคล มอบหมายงานตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร วางแผนจัดอบรมครูเพื่อพัฒนาความรู้ครูด้านการเรียนการสอน วางแผน

การจัดการ (Managing) หมายถึง การจัดการด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การจัดการการสอนตามวัตถุประสงค์ การจัดการด้านการวัดและประเมินผล การจัดการด้านบุคคลเพื่อดูแลงานวิชาการอย่างชัดเจน จัดการมอบหมายงานตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคคลในองค์กร การจัดการด้านสถานที่ การจัดการด้านงบประมาณ การจัดการด้านการประชาสัมพันธ์โรงเรียน

ด้านวิชาการ หมายถึง งานหลักสูตรและการสอน การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและงานวัดผลประเมินผล

ด้านบุคคล หมายถึง ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่มีหน้าที่ดูแลงานด้านวิชาการ

ด้านบริหารทั่วไป หมายถึง การดำเนินการสนับสนุนด้านอาคารสถานที่ งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน บริการต่างๆ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความสะดวกในการดูแลงานด้านวิชาการ

ภาวะผู้นำ (Leading) หมายถึง ผู้บริหารให้ความสำคัญงานด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง รับฟังความคิดเห็นจากครูและผู้เรียน สามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกันถึง ความสำคัญงานด้านวิชาการที่เน้นเรื่องหลักสูตรและการสอน ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรมเรียนรู้เพิ่มเติมด้านหลักสูตรและการสอน สนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนและสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการพัฒนาหลักสูตร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความฉลาดรอบรู้ บุคลิกดี ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ มีความซื่อสัตย์ ฉลาดรอบรู้ เป็นผู้ให้คำแนะนำ ปรีกษาที่ดี ส่งเสริมการเรียนรู้นอกชั้นเรียน

โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่ดำเนินการสอนภาษาไทยให้แก่บุคคลที่ไม่ได้ถือสัญชาติไทย

ผู้รับใบอนุญาต หมายถึง ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารจัดการด้านการบริหารจัดการทางการศึกษา โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ครู หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และเข้าใจวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนภาษาไทย

การสอน หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ภาษาไทย การจัดกิจกรรมการสอนภาษาไทย การใช้สื่อการสอนภาษาไทย การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี การสร้างบรรยากาศเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

หลักสูตร หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาที่พัฒนาให้ผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างชาติได้รับความรู้ทั้งด้านเนื้อหาและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ชาวต่างชาติ หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้ถือสัญชาติไทย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 การจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
- 2.2 กรอบแนวคิด PML ด้านการวางแผน (Planning) ด้านการจัดการ (Managing) ด้านภาวะผู้นำ (Leading)
- 2.3 กรอบแนวคิด APF ในการจัดการศึกษา
 - 2.3.1 ด้านวิชาการ (Academic)
 - 2.3.2 ด้านบุคคล (People)
 - 2.3.3 ด้านบริหารทั่วไป (Facility)
- 2.4 การวางแผนงานวิชาการ
- 2.5 หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
- 2.6 งานวิชาการและการบริหารงานวิชาการ
- 2.7 ผู้นำทางวิชาการ
- 2.8 การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (สำหรับชาวต่างชาติ)
- 2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

จากการศึกษาพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน. <http://kormor.obec.go.th/act/act066.pdf>. 2550) พบว่ามีการแบ่งประเภทของโรงเรียนออกเป็น 2 ระบบ คือ โรงเรียนในระบบและโรงเรียนนอกระบบ โรงเรียนในระบบ เช่น โรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนสามัญศึกษา โรงเรียนนอกระบบ เช่น โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับต่างชาติ โรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเสริมสวย โรงเรียนกวดวิชา เป็นต้น

ดังนั้น การขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติ จึงเป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับในการจัดตั้งโรงเรียนนอกระบบ ซึ่งผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแนบรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนมาพร้อมกับคำขอ ดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ ประเภท และลักษณะของโรงเรียน
- (2) ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียน
- (3) หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
- (4) หลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าธรรมเนียมอื่น รวมทั้งหลักเกณฑ์ในการเพิ่มค่าธรรมเนียมดังกล่าว

(5) รายการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ผู้ได้รับอนุญาตจะเปลี่ยนแปลงรายการไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา 122 ให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีผู้บริหารคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานของโรงเรียน โดยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บริหารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้บริหาร โรงเรียน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้บริหารต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) สามารถทำงานให้โรงเรียนได้เต็มเวลา
- (4) มีความรู้และประสบการณ์ คือ โรงเรียนประเภททวิศึกษา ผู้บริหารต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในการสอน ไม่น้อยกว่า 3 ปี

ข้อ 2 ผู้บริหารต้องไม่มีลักษณะห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (2) เป็นผู้ฝักใฝ่หรือเลื่อมใสในลัทธิที่เป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศหรือขัดต่อการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

(3) เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคจิตยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรงหรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- (5) เป็นบุคคลล้มละลาย

(6) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันแต่งตั้ง หรือการเข้าเป็นผู้บริหารแล้วแต่กรณี

(7) เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 123 ให้โรงเรียนจัดให้มีครูหรือผู้สอนซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหลักสูตรและ มีจำนวนที่เหมาะสมกับนักเรียน

มาตรา 125 การเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ต้องไม่มีลักษณะเป็น การแสวงหากำไรเกินควร เมื่อคำนึงถึงคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา และสิทธิประโยชน์ที่นักเรียน ได้รับ

มาตรา 126 ในกรณีที่โรงเรียนประสงค์จะเลิกกิจการ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็น หนังสือให้ผู้อนุญาตทราบไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันที่ประสงค์จะเลิกกิจการ

มาตรา 127 ให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ แก่โรงเรียนนอกระบบ ซึ่งในที่นี่หมายถึง โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดยอนุโลม ดังต่อไปนี้

มาตรา 21 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เป็น บุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (3) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- (4) มีความประพฤติเรียบร้อยไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (5) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น

ประมุข

- (6) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) ไม่เคยถูกออกจากราชการโดยมีความผิด
- (8) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน
- (9) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (10) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา 22 ผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ เป็นนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา เว้นแต่นิติบุคคลที่ขอจัดตั้งนั้นเป็นองค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(2) นิติบุคคลที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วน ต้องมีจำนวนหุ้นหรือทุนเป็นของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นหรือทุนทั้งหมดและจะต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมด

(3) นิติบุคคลที่เป็นมูลนิธิ จะต้องมีการการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารทั้งหมด

(4) นิติบุคคลที่เป็นสมาคมหรือสหกรณ์ จะต้องมีการการที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และสมาชิกของสมาคมหรือสหกรณ์ต้องมีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด

(5) ผู้จัดการของนิติบุคคลหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 21

สรุป โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ อยู่ในประเภท โรงเรียนนอกระบบ การขอขึ้นจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ มีข้อกำหนดดังนี้ คือ

1. แจ้งชื่อ
2. สถานที่ตั้ง ขนาดของสถานที่ตั้ง
3. หลักสูตร
4. การคิดค่าธรรมเนียม
5. แต่งตั้งผู้บริหาร 1 คน

คุณสมบัติของผู้บริหาร เป็นไปตามกฎกระทรวง ดังนี้ คือ

1. มีสัญชาติไทย
2. อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
3. ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีด้านการศึกษา
4. มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 3 ปี

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ประเภทบุคคลธรรมดา ดังนี้ คือ

1. มีสัญชาติไทย
2. อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
3. ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ประเภทนิติบุคคล ดังนี้ คือ

1. มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา
2. ผู้ถือหุ้นต้องมีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นหรือทุนทั้งหมด

2.2 กรอบแนวคิด PML

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2552: 13-21) ได้กล่าวถึงกรอบแนวคิด PML ไว้ว่าในการบริหารจัดการทางการศึกษา มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ บริหารจัดการอะไร บริหารจัดการอย่างไร และบริหารจัดการบนพื้นฐานแนวคิดอะไร

กระบวนการ PML ทางการบริหารจัดการ

กระบวนการของการบริหารจัดการแบ่งได้เป็น 3 เรื่องใหญ่ คือ

1. การวางแผน (Planning)
2. การจัดการ (Managing)
3. ภาวะผู้นำ (Leading)

การวางแผน (Planning)

การวางแผน คือ การกำหนดนโยบาย (Policy) เป็นการกำหนดทิศทางขององค์กร การวางแผนควรเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้เห็นภาพชัดว่าองค์กรจะเดินไปในทิศทางใด

การวางแผนเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายขององค์กรว่าจะเดินไปถึงจุดไหน จุดที่จะก้าวไปถึงมีลักษณะอย่างไร เมื่อกำหนดเป้าหมายแล้ว จึงกำหนดกระบวนการ ขั้นตอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น กระบวนการและขั้นตอนต้องต่อเนื่องสัมพันธ์กัน สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้

การจัดการ (Managing)

การจัดการ คือ การดำเนินงานให้แผนที่วางไว้ประสบความสำเร็จ การจัดการให้ประสบความสำเร็จ คนในองค์กรต้องเข้าใจเป้าหมายของผู้บริหารและมองไปในทิศทางเดียวกัน โดยผู้บริหารจะต้องสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ว่าต้องการอะไร อย่างไร เพื่อให้เขาดำเนินการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ผู้บริหารควรมีการสร้างแรงจูงใจให้คนในองค์กรทำงานอย่างมีคุณภาพ

ภาวะผู้นำ (Leading)

ในการบริหารจัดการทางการศึกษาภาวะการนำสำคัญยิ่ง การนำของผู้บริหารเริ่มจากการนำตนเอง แล้วจึงขยายผลไปถึงการนำกลุ่ม การนำที่สมบูรณ์คือ การให้ทุกคนเขานำตนเองได้ เป็นการ Empower บุคคล

2.3 กรอบแนวคิด APF

ไพทอร์ย์ สินลาร์ตัน (2552: 17-18) ได้กล่าวถึงการจัดการการศึกษาในการบริหารจัดการ การศึกษา จะเริ่มจากงานวิชาการ (Academic) ได้แก่ หลักสูตรและการสอน บุคคลที่ดูแลงาน วิชาการ (People) จากนั้นจึงให้ความสะดวกหรือการให้บริการเพื่อให้บุคคลทำงานได้อย่างดีตาม หน้าที่ของเขา (Facility)

ด้านงานวิชาการ (Academic) เป็นหัวใจของการบริหาร ผู้บริหารจึงต้องให้ความสำคัญ เป็นพิเศษและรู้เรื่องเป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นผู้นำทางความคิดในเรื่องนี้ด้วย งานวิชาการหลักของ การศึกษาคือเรื่องของหลักสูตรและการสอน ดังนั้นผู้บริหารควรมีความรู้และเข้าใจในเรื่อง หลักสูตรและการสอนเป็นอย่างดี

ด้านบุคคล (People) บุคคลที่ดูแลงานวิชาการการศึกษาจะมีคุณภาพประสิทธิภาพ เพียงใดขึ้นอยู่กับครูและบุคลากรการศึกษาอื่นอย่างมาก ดังนั้นในการบริหารจัดการจึงมีความ จำเป็นต้องให้การดูแลบุคลากรเป็นสำคัญ

ด้านบริหารทั่วไป (Facility) การดูแลให้ความสะดวกกับการดำเนินงานของบุคลากร เพื่อให้งานวิชาการเดินไปได้อย่างเต็มที่ถือเป็นงานสำคัญของผู้บริหาร โดยไม่ต้องรอให้มีการ ร้องขอ

นอกจากนั้นไพทอร์ย์ สินลาร์ตัน (2552: 18-19) ยังกล่าวถึงปรัชญา RPR ในการจัดการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

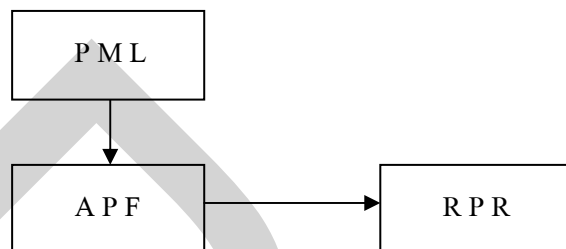
Routine แนวคิดพื้นฐานหรือปรัชญาในการบริหารประการแรกคือ การบริหารในแบบ งานปกติ (Routine) เป็นการบริหารแบบมีอยู่อย่าง ไรก็เป็นไปอย่างนั้น ไม่ได้มีการปรับปรุงหรือ พัฒนา

Progressive ปรัชญาการบริหารแบบที่สองคือ การบริหารเชิงพัฒนาและปรับปรุง ผู้บริหารจะเป็นตัวผลักดันให้มีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้นในวงวิชาการของการศึกษา

Radical แนวทางการบริหารแนวที่สาม เน้นการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สถาบัน มีความก้าวหน้าด้านวิชาการ การบริหารบุคคลและการจัดบริการการสอน

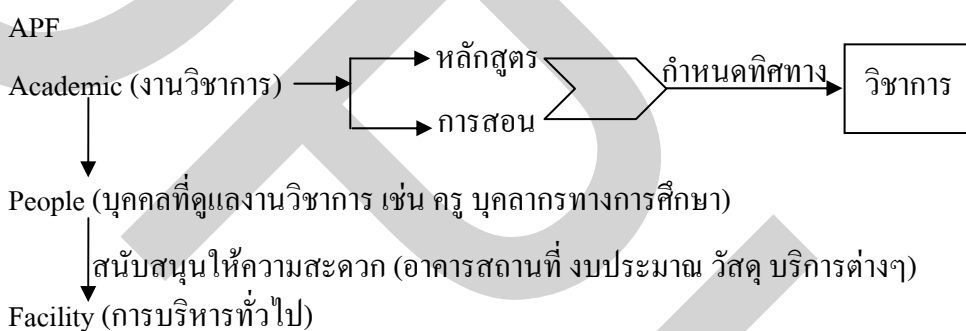
โดยสรุปแล้ว PML ครอบคลุมแนวคิดที่เชื่อมโยง ดังนี้

1. ความเชื่อมโยงของการบริหาร

ภาพที่ 2.1 ความเชื่อมโยงของการบริหาร

2. ความเชื่อมโยงของการจัดการ

ภาพที่ 2.2 ความเชื่อมโยงของการจัดการ

3. ผู้บริหารต้องถือว่า หัวใจของการบริหารจัดการทางการศึกษา คือ งานวิชาการ ดังนี้

1. เป็นผู้นำ
2. มีความรู้และเข้าใจ
3. ให้ความสำคัญ

2.4 การวางแผนงานวิชาการ

ความหมายของการวางแผน

Fremont E. Kast and James E. Rosenzweig (1979) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการของการตัดสินใจไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอะไรและทำอย่างไร การกำหนดภารกิจ การ

โรเบิร์ต ครีเทอร์ (Robert Kreither, 1983) ได้กล่าวว่า การวางแผน คือ กระบวนการของการเตรียมการสำหรับการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น โดยกำหนดแนวทางการปฏิบัติไว้ล่วงหน้า

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2526: 9) กล่าวว่าไว้ว่า การวางแผน คือ กระบวนการกำหนดทางเลือกที่จะดำเนินการในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

สุโขทัยธรรมมาธิราช (2527: 82) การวางแผน คือ การประมาณการล่วงหน้าในการทำงานอย่างหนึ่งอย่างใดให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2526: 1) การวางแผน คือ การคิดหาทางเลือกที่ดีที่สุดในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัดและให้ได้ผลคุ้มค่าที่สุด โดยการดำเนินการตามขั้นตอนอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

สรุป การวางแผน คือ กระบวนการความคิดโดยกำหนดภารกิจ ขอบข่ายงานที่จะทำไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ จะทำอะไรก่อน อะไรหลัง แต่ละขั้นตอนจะทำอย่างไร และเมื่อเกิดปัญหาในแต่ละขั้นตอนควรจะทำอย่างไร เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2.4.1 ความสำคัญของการวางแผน

สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ (2524: 10) กล่าวถึง ความสำคัญของการวางแผน ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเฉพาะทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากมีการวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อให้ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด แต่ได้ผลมากที่สุด
2. ช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ เพราะมีการวางจุดมุ่งหมายในการทำงานอย่างแน่นอน เป็นแนวทางให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน
3. ช่วยลดความขัดแย้ง เนื่องจากมีกำหนดขั้นตอนการทำงานตลอดจนบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ช่วยให้การงานไม่สับสน
4. ช่วยให้สามารถควบคุมงานได้อย่างมีระบบ
5. ช่วยให้การพัฒนาทุกด้านทุกระดับสอดคล้องกันเป็นการลดความซ้ำซ้อนในการใช้ทรัพยากร
6. ช่วยให้สามารถคาดคะเนล่วงหน้าถึงปัญหาและอุปสรรค

2.4.2 ลักษณะของการวางแผนที่ดี

คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2526: 4) กล่าวว่า การวางแผนจะเกิดประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อมีการวางแผนที่ดี ลักษณะของการวางแผนที่ดี ดังต่อไปนี้

1. มีนโยบายและวัตถุประสงค์ชัดเจน แน่นนอน และเข้าใจง่าย
2. มีความสอดคล้องกับแผนในระดับอื่นๆ
3. มีการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
4. มีความยืดหยุ่น นำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้
5. มีการกำหนดคนนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินการ ควรจะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
6. มีการกำหนดขั้นตอนและบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อป้องกันความสับสนในการดำเนินงานตามขั้นตอนต่างๆของการวางแผน
7. มีการใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจในทุกขั้นตอนของแผน
8. มีระบบควบคุมแผนเพื่อการปรับปรุงและควบคุมคุณภาพ
9. มีความเป็นไปได้ และมีความพร้อมทางด้านบุคลากร งบประมาณ โดยแผนนั้นจะต้องใกล้เคียงกับความจริงและถือปฏิบัติได้ แผนที่วางไว้จึงจะก่อให้เกิดประโยชน์และนำมาปฏิบัติได้จริง

2.4.3 การวางแผนงานวิชาการในสถานศึกษา

อภานุชช่วย (อ้างถึงใน กรมสามัญศึกษา, 2537) ได้สรุปการวางแผนงานวิชาการในสถานศึกษาไว้ดังนี้ คือ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์และทิศทางของการบริหารงานวิชาการ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกระทำ เพื่อจะได้เห็นแนวทางของสถานศึกษา สำหรับขั้นตอนนี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย คือ

1.1 การกำหนดคุณลักษณะของโรงเรียน หมายความว่าโรงเรียนนี้มีลักษณะความเป็นอยู่และมีการดำเนินงานอย่างไร ในรูปแบบใด โดยทั่วไปการกำหนดคุณลักษณะของโรงเรียนจะปรากฏออกมาในรูปของคติพจน์ คำขวัญ หรือวิสัยทัศน์ของสถานศึกษานั้นๆ ซึ่งลักษณะของข้อความต้องบ่งชี้ให้เห็นว่ามีงานด้านวิชาการเป็นหลัก ซึ่งอยู่ในขอบเขตของจุดมุ่งหมายของการศึกษานบนพื้นฐานหลัก 3 ประการ คือ

1. ส่งเสริม พัฒนาการเรียนการสอน เป็นหน้าที่หลักของสถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นมีจุดมุ่งหมายในการให้การศึกษา โดยใช้วิธีการเรียนการสอนเป็นหลัก

2. มีส่วนในการควบคุมมาตรฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอนและคุณภาพของการศึกษา ได้แก่ การเรียนการสอนที่สถานศึกษานั้นๆจัดให้แก่ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องต้องคำนึงถึงความเป็นมาตรฐานควบคู่ไปด้วย ในส่วนนี้อาจกล่าวโดยสรุปว่ามาตรฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอนอยู่ที่ผู้บริหารและครู ส่วนคุณภาพของการศึกษาอยู่ที่ผู้เรียน

3. ช่วยแก้ปัญหา ซึ่งมีอยู่สองนัยด้วยกัน คือนัยแรก เป็นการช่วยในเชิงการบริหารจัดการ เช่น การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคล การบริหารทั่วไป เป็นต้น นัยที่สอง ช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งเป็นงานด้านวิชาการโดยตรง เมื่อมีการกำหนดวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาแล้ว ก็นำมาดำเนินการปรับปรุงเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

1.2 กำหนดทิศทางของการดำเนินงาน คือการนำงานวิชาการเข้าสู่กระบวนการบริหาร ซึ่งการบริหารงานวิชาการมีทิศทางในการดำเนินงานตามลำดับ ได้แก่ การสร้างและพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล แนวทางที่ควรนำมาประกอบการกำหนดทิศทางของการดำเนินงาน คือ

1. งานในหน้าที่ คือ ภารกิจของสถานศึกษาที่ต้องปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่งานด้านการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานหลักและสำคัญที่สุด รวมถึงกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน

2. วิธีการทำงาน หมายความว่าผู้บริหาร ครูในสถานศึกษาต้องพยายามค้นหาวิธีการปรับปรุงการทำงานให้ใหม่อยู่เสมอ โดยใช้พื้นฐานของงานที่ได้ปฏิบัติมาแล้วในปีที่ผ่านมา ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความร่วมมือของบุคลากรทุกคน ทุกฝ่าย และอาจจะใช้บุคลากรภายนอกมาร่วมด้วยก็ได้

3. การเงิน หมายความว่าเงินที่สถานศึกษานำมาใช้จ่ายในการทำงานให้บรรลุความสำเร็จ

4. บุคคล หมายความว่าบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน เป็นการมอบหมายงานหรือมอบหมายหน้าที่การงานให้ เพื่อปฏิบัติในโอกาสต่อไป

1.3 กำหนดวิธีการดำเนินงาน คือการจัดทำแผนงาน กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ จัดให้มีการวัดและประเมินผลการดำเนินงานด้านวิชาการ ซึ่งเป็นการเสร็จสิ้นกระบวนการของงานวิชาการ

2. การวางแผนปรับปรุงงานวิชาการ งานวิชาการต้องมีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา การวางแผนปรับปรุงงานวิชาการเป็นภาวะผู้นำ (Leadership) ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องแสดงออกมาให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้เห็นถึงความสามารถในด้านวิชาการซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา

2.4.4 การบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการวางแผนงานวิชาการ

กฤษฎณา โสภาวัฒนา (2527: 1021) กล่าวถึง บทบาทของของผู้บริหารโรงเรียนในการวางแผนงานวิชาการ ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้นำในการวางแผนและจัดทำแผน รวมทั้งเป็นผู้ควบคุมดูแลและดำเนินงานในด้านการวางแผนงานวิชาการ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจัดทำเสร็จและนำไปใช้ปฏิบัติ
2. การนำแผนไปปฏิบัติ เมื่อจัดทำแผนเสร็จแล้วการนำไปปฏิบัติเพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ในแผนและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารมีหน้าที่มอบหมายงานให้บุคลากรในหน่วยงานพร้อมกับดำเนินงานด้าน

2.1 การอำนวยความสะดวก คือ การให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและบริการในด้านการอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้โดยสะดวก คอยสอดส่องดูแลติดตามการปฏิบัติงาน ให้ข้อเสนอแนะ และสนับสนุนทรัพยากร

2.2 การควบคุมงาน คอยตรวจสอบ กำกับการควบคุมทั้งด้านมาตรฐาน คุณภาพ และระยะเวลา

2.3 การประเมินผลและรายงานผล คือจัดทำระบบการรายงานผลให้สอดคล้องกับการกำหนดความก้าวหน้าของงาน

3. การรายงานและประเมินผล เมื่อผู้บริหารได้รับการรายงาน การประเมินผลในช่วงใดช่วงหนึ่งของแผน หน้าที่ของผู้บริหารคือ การวินิจฉัย ตัดสินใจที่จะดำเนินการแก้ปัญหา และเพื่อพัฒนาปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ และก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.4.5 การวัดและการประเมินผลการเรียน

กาญจนา เกียรติประวัติ (2546: 166) ได้ให้ความหมายของการวัดและการประเมินผล ดังนี้ คือ

การวัดผล (Measurement) คือ การกำหนดหน่วยให้แก่ปริมาณที่มีอยู่ โดยใช้เครื่องมือวัด การวัดทางการศึกษาที่ใช้กันอยู่ อาจเป็นการสังเกตของครู ตารางตรวจสอบพฤติกรรมหรือข้อสอบ

การประเมินผล (Evaluation) คือ การนำผลที่วัดได้มาหาคุณค่า การประเมินผลควรจะรวมถึงการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ วิธีการที่ได้ใช้ไปเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ตลอดจนพิจารณาถึงปริมาณของคุณสมบัติที่วัดได้ เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี

2.4.6 หน้าที่ของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผล

พนัส หันนาสินทร์ (2524: 200) กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารในด้านการวัดและประเมินผล คือ การส่งเสริมให้ครูรู้จักหลักการและวิธีการวัดผล และประเมินผล ผู้บริหารจะต้องมี

1. เพื่อทราบผลการเรียนของนักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขการเรียนของตนได้ ก่อนที่จะก้าวไปศึกษาบทเรียนใหม่
2. เพื่อประโยชน์ในการเลื่อนชั้นเรียน และการจัดแบ่งนักเรียนตามความสามารถ
3. ช่วยให้ฝ่ายบริหารได้ทราบข้อมูล เพื่อปรับปรุงมาตรฐานทางวิชาการของโรงเรียน ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางปรับปรุงส่งเสริมสภาพการเรียนการสอนของครู

2.4.7 ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล

ไพศาล หวังพานิช (2526: 11-12) กล่าวถึง ประโยชน์และแนวทางของการวัดและประเมินผลในโรงเรียน ไว้ดังนี้ คือ

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน
 - 1.1 ทำให้รู้ระดับความสามารถในแต่ละด้านของตน
 - 1.2 ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องรีบแก้ไข
 - 1.3 ได้รับการซ่อมเสริมข้อบกพร่องต่างๆ
 - 1.4 ทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเอง
 - 1.5 ทำให้ตื่นตัวในการเรียน
2. ประโยชน์ต่อครูผู้สอน
 - 2.1 ช่วยให้ผู้รู้พื้นความรู้ของผู้เรียน
 - 2.2 ช่วยกำหนดจุดเริ่มต้นของการสอน
 - 2.3 ทำให้ทราบความก้าวหน้าของผลการเรียน
 - 2.4 ทำให้ทราบความเด่น-ด้อยของผู้เรียน
 - 2.5 ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ตรงจุด
 - 2.6 ทำให้เลือกวิธีสอน และกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม
 - 2.7 ช่วยในการจัดกลุ่มผู้เรียน เพื่อกิจกรรมและการสอน
 - 2.8 ทำให้ทราบคุณภาพการสอนของตน
3. การประเมินผลการเรียนของนักเรียน
 - 3.1 จัดให้ครูมีเครื่องมือที่จะใช้ในการประเมินผลทุกชนิด ทั้งประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ครูมีความสะดวกในการประเมินนักเรียน
 - 3.2 จัดให้มีเอกสารการประเมินผลการเรียนให้ครบถ้วน

3.3 ส่งเสริมให้ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนสม่ำเสมอ และมุ่งที่จะประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นสำคัญ

3.4 รับฟังปัญหาการประเมินผลการเรียนของนักเรียน เพื่อจะได้แนะนำช่วยเหลือ

3.5 จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนที่ดี และสนับสนุนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู

3.6 ประเมินผลความก้าวหน้าทางวิชาการของโรงเรียน นำผลมาเปรียบเทียบกับผลการประเมินของปีก่อน เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นตลอดเวลา

4. การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู

4.1 สังเกตพฤติกรรมการสอนของครู

4.2 ตรวจสอบบันทึกการสอน

4.3 ตรวจสอบการปฏิบัติงานของครู โดยวิธีการสังเกตความก้าวหน้าของนักเรียน

4.4 จัดประชุมประเมินผลงานของครู

4.5 รับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนเรื่องการเรียนการสอน

2.5 หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

อุทัย บุญประเสริฐ (2540: 1-27) ได้กล่าวถึงหลักสูตรและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการกำหนดการทำงานทางการศึกษาและต่อการกำกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐานสำหรับผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนโดยตรง

การทำความเข้าใจหลักสูตร สามารถดูได้จากภาพรวมของหลักสูตร คือองค์ประกอบหลัก หรือโครงสร้างพื้นฐานของหลักสูตร จะช่วยให้เห็นภาพรวมของหลักสูตรนั้น โดยรวมทั้งหลักสูตรง่ายขึ้น ว่าส่วนไหนมีลักษณะอย่างไร สำคัญอย่างไร

แผนที่ทำงานในการพัฒนาคน (Human Development) ตามระบบโรงเรียน (School) นั้นคือ “หลักสูตร” หรือ “Curriculum”

ผู้บริหาร จะต้องรู้จักและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี จะต้องเข้าใจบทบาทของหลักสูตร และจะต้องรู้ว่าหลักสูตรเป็นแม่บท (Master Plan) ในการทำงาน of โรงเรียน

หลักสูตรในที่นี้ หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาที่พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Learning) และได้รับประสบการณ์ (Experience) เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

หลักสูตรเป็นแผนที่ทำงาน ในการสร้างคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ หลักสูตรช่วยในการพัฒนาด้านความรู้ สติปัญญา ด้านร่างกาย ทางจิตใจ ทางอารมณ์ ทางสังคม และการมีความสามารถในการดำรงชีพที่เหมาะสม

หลักสูตรจะสัมพันธ์กับการเรียนการสอนโดยตรง แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการสอนที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะสอนอย่างไร จะเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน

ที่ระดับโรงเรียน หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา ซึ่งผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจน ก่อนนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในระดับที่รับผิดชอบและจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและแนวดำเนินการตามที่หลักสูตรนั้นๆ ได้กำหนดไว้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535: 38-39, อ้างถึงในอุทัย บุญประเสริฐ, 2540) ให้แนวคิดที่ว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจ ของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย และหลักสูตรเปรียบเหมือนแปลนสำหรับการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรสัมพันธ์กับการเรียนการสอนโดยตรง แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการสอนที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะสอนอย่างไร จะเตรียมการสอนอย่างไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุอุปกรณ์เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน หลักสูตรจึงมีความสำคัญ เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษาที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู ในการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ให้ได้มีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรแต่ละระดับกำหนด

หลักสูตรทางการศึกษาเป็นการพัฒนาคนในเรื่อง 1. ความรู้ 2. ทักษะหรือความสามารถในการปฏิบัติ 3. คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร และ 4. เรื่องภาวะสุขภาพ

หลักสูตรที่ดี เป็นหลักสูตรที่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง และความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน คำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันในการเรียนรู้ คำนึงถึงความแตกต่างภายในตัวของผู้เรียน ในความสามารถในการพัฒนาทักษะ และการสร้างคุณสมบัติที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร หลักสูตรจึงได้กำหนดสิ่งที่ต้องการ และกำหนดสิ่งที่จำเป็นในขั้นพื้นฐาน ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ในระดับที่เป็นไปได้ เป็นสิ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้จริงกับผู้เรียนในแต่ละระดับ

สรุป หลักสูตรคือ พิมพ์เขียวหรือแผนที่ที่ชัดเจน ที่ช่วยนำทางให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ต่างๆตามระดับชั้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างและความต้องการหรือความจำเป็นในการเรียนรู้ของผู้เรียนตลอดจนจบชั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร

2.5.1 ความสำคัญของหลักสูตร

สันติ บุญภิรมย์ (2552: 44) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นตัวกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละระดับ
2. หลักสูตรช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย
3. หลักสูตรเป็นตัวชี้้นำในการรวบรวมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่ผู้สอนนำมาใช้สอนผู้เรียนให้ครบตามหลักสูตรที่ต้องการ
4. หลักสูตรช่วยให้ผู้สอนได้ดำเนินการสอนอย่างถูกทาง ไม่หลงประเด็น
5. หลักสูตรเป็นเครื่องมือของผู้บริหารการศึกษา เพื่อใช้สำหรับการติดตาม ควบคุม และประเมินผลทางวิชาการของสถานศึกษา

2.5.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

วิชัย ประสิทธิ์ วุฒิเวชช์ (2542: 50) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ผลหรือความเปลี่ยนแปลงหรือคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่ได้ศึกษาแล้วเรียนครบตามหลักสูตรแล้ว

นิภา เพชรสม (2542: 40) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือ ความพยายามที่จะตอบคำถามว่าเรียนไปทำไม

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 157) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่า เป็นส่วนประกอบหนึ่งของหลักสูตรที่มีความสำคัญมาก โดยในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรต่างๆ ของสถานศึกษาจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นขั้นตอนแรก เนื่องจากเป็นส่วนที่บอกทิศทางของหลักสูตรว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นที่ไปในลักษณะใด

2.5.3 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 158) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของหลักสูตรที่ดี ไว้ดังนี้

1. ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษา
2. ตรงตามลักษณะวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์ของชาติ
3. มีเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนสมบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และมีพัฒนาการในทุกด้าน
4. สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน
5. หลักสูตรที่ดีควรสำเร็จด้วยความร่วมมือของทุกฝ่าย ควรมีการรับฟังความคิดเห็นจากครูผู้นำหลักสูตรไปใช้ และควรมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนซึ่งเป็นผู้รับผลจากการใช้หลักสูตร
6. หลักสูตรที่ดีจะต้องยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมแก่สภาพการณ์ต่างๆ เช่น ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอันแสดงลักษณะของสังคม

7. หลักสูตรจะต้องเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแก้ไขปัญหาต่างๆในชีวิตได้

8. หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องกันไป และจะต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน

9. หลักสูตรที่ดีควรบอกแนวทาง วิธีสอน และอุปกรณ์สื่อการสอนประกอบเนื้อหาสาระที่จะสอนไว้อย่างเหมาะสม

10. หลักสูตรที่ดีต้องมีการประเมินผลตลอดเวลา เพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งๆขึ้นไป

11. หลักสูตรที่ดีจะต้องวางกฎเกณฑ์ไว้อย่างเหมาะสมแก่การนำไปปฏิบัติและสะดวกแก่การวัดและประเมินผล

2.5.4 องค์ประกอบของหลักสูตร

สุมิตร คุณานุกร (2523: 9) ได้กล่าวว่า หลักสูตรที่สมบูรณ์ควรมีองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 4 อย่างซึ่งต้องสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนี้ คือ

1. วัตถุประสงค์ (Objective) คือ ความมุ่งหมายของการศึกษา การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นการตอบคำถามว่า จะจัดการศึกษาเพื่ออะไร การจัดการศึกษาต้องการให้ผู้ได้รับการศึกษามีคุณลักษณะอย่างไร วัตถุประสงค์ควรมีลักษณะดังนี้ คือ

- 1.1 กำหนดสิ่งที่เป็นความรู้ ความสนใจของผู้เรียน
- 1.2 การกำหนดเนื้อหาหลักสูตรควรมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน
- 1.3 กำหนดแนวทางในการเลือกประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างชัดเจน
- 1.4 กำหนดสิ่งที่ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง สามารถนำไปใช้ได้จริง
- 1.5 กำหนดเนื้อหาครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน

2. เนื้อหา (Content) คือ สาระที่เป็นความรู้ที่ประมวล หรือรวบรวมมา เพื่อจัดอย่างมีระบบระเบียบให้แก่ผู้เรียน ซึ่งการเลือกเนื้อหาของหลักสูตรนั้น ได้มาจากการวิเคราะห์ลักษณะความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ มีเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาของหลักสูตร ดังนี้

- 2.1 มีความสำคัญและเชื่อถือได้
- 2.2 มีความสอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม
- 2.3 สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนและอยู่ในวิสัยที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้
- 2.4 สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการเลือกและการจัดกระบวนการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรนั้น จะต้องรู้ว่า อะไรที่ควรจัดให้ผู้เรียนและอะไรที่จัดแทนกันได้บ้าง ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วงเวลาเรียน ความสนใจในเรื่องที่เรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน จึงต้องคำนึงถึงผู้เรียน และควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมคิด

4. การประเมินผล (Evaluation) การประเมินผลขึ้นกับจุดมุ่งหมาย ถ้าไม่มีจุดมุ่งหมายแล้ว ก็ไม่สามารถประเมินผลได้ ในการประเมินผลนั้น จะต้องประเมินให้ได้ว่าประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้แก่ผู้เรียนมีความยากง่าย ช้าช้อน และจัดลำดับไว้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆมากน้อยเพียงใด และพัฒนาการของผู้เรียนเป็นไปตามทิศทางที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่เพียงใด

2.5.5 การนำหลักสูตรไปใช้

สุมิตร คุณานุกร (2523: 33) ได้เสนอว่า ในการนำหลักสูตรไปใช้ ควรประกอบด้วยกิจกรรม 3 ประเภท คือ

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน กิจกรรมนี้หมายถึง การตีความหมาย และการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร สิ่งที่ผู้นำไปใช้ จะต้องตีความหมาย คือ ความมุ่งหมายของหลักสูตร จะต้องพิจารณาว่าหลักสูตรมีความมุ่งหมายอะไร จะสอนใคร ระดับไหน อย่างไร และต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในเรื่องอะไรเป็นสำคัญ

2. การจัดปัจจัย และสภาพต่างๆภายในโรงเรียน กิจกรรมนี้เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องคำนึงถึง เพราะการนำหลักสูตรไปปฏิบัติเกิดขึ้นที่โรงเรียน จึงจำเป็นต้องสำรวจปัจจัยและสภาพต่างๆของโรงเรียนว่าเหมาะสมกับการนำหลักสูตรไปใช้หรือไม่ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงขนาดของห้องเรียน จำนวนผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์สื่อการสอนต่างๆต้องมีให้พร้อม การจัดครูเข้าสอน แผนการสอน กำหนดการสอน แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ เป็นต้น นอกจากนี้ งบประมาณจัดเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ผู้บริหารควรจะต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

3. การสอนของครู กิจกรรมนี้สำคัญที่สุด เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อครูลงมือสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสัมฤทธิ์หรือความล้มเหลวของหลักสูตร ผู้บริหารมีหน้าที่ให้ความรู้

2.5.6 บทบาทของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้

สุมิตร คุณานุกร (2523: 34) กล่าวว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ มีหลายระดับ ดังนี้

1. ครู เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตร คือเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการ และตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ครูต้องรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นอกจากนั้นครูต้องทำการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย เพื่อจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนอยู่ในระดับใด ดังนั้นครูควรจะได้ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของตนเองให้เข้าใจแจ่มแจ้ง และพิจารณาปฏิบัติตามความเหมาะสม ดังนี้

1.1 ครูจะต้องศึกษาทำความเข้าใจกับจุดหมาย หลักการ และ โครงสร้างของหลักสูตรให้เข้าใจชัดเจน จะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับหนังสือเรียนแผนการสอน ตลอดจนอุปกรณ์ช่วยการสอนอื่นๆ เพื่อจะได้เลือกไปใช้และแปลงไปสู่การสอน ได้อย่างถูกต้อง

1.2 ครูจะต้องเป็นผู้ที่ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ตนเอง ให้ทันต่อเหตุการณ์ สามารถนำเรื่องใหม่ๆ มาดัดแปลงสอดแทรกในการสอนได้ เพื่อให้การสอนนั้นเกิดความน่าสนใจมากขึ้น

1.3 การสอนของครูทุกครั้ง ครูต้องรู้เสมอว่าเรื่องที่สอนมีวัตถุประสงค์อะไร และสามารถทำการวัดผลประเมินผลได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.4 ครูจะต้องใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน

1.5 ครูจะต้องรู้จักเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสถานสภาพของผู้เรียน

2. ผู้บริหารโรงเรียน การนำหลักสูตรไปใช้ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรมากกว่าใครๆ เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียนให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวปฏิบัติในการบริหารหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

2.1 ต้องมีการกำหนดนโยบายทางด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน และแจ้งให้ครูทุกคนได้ทราบและเข้าใจตรงกัน

2.2 เข้าใจหลักสูตร และองค์ประกอบของหลักสูตร จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านนี้แก่ครูทุกคน

2.3 จัดให้มีและทำเอกสารหลักสูตรที่ครูจะต้องใช้ในโรงเรียน เช่น หลักสูตร การสอน แผนการสอน หนังสือเรียน

2.4 การคัดเลือกและใช้ครูให้ถูกต้องตามความถนัด ความรู้ ความสามารถ อย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน

2.5 อำนวยความสะดวกในด้านอาคารสถานที่และสื่อการสอน

2.6 จัดประชุมครูเพื่อศึกษาวิธีการสอน ปัญหาการสอน และการสาธิตการสอนเพื่อ แลกเปลี่ยนความรู้กัน

2.7 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็น และมีความสำคัญมาก ในการพัฒนาผู้เรียน

2.5.7 การพัฒนาหลักสูตร

ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ การพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

สังต์ อุทรานันท์ (2528: 30) การพัฒนาหลักสูตร คือ การทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม หรือการสร้าง หลักสูตรขึ้นใหม่

Saylor and Alexander (1971: 7) ให้คำจำกัดความของการพัฒนาหลักสูตรว่า หมายถึง การจัดทำหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่โดยไม่มีหลักสูตรเดิมอยู่ ก่อนการพัฒนาหลักสูตร อาจหมายรวมถึง การสร้างเอกสารอื่นๆสำหรับนักเรียนด้วย

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525: 10) การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพยายามวางโครงการที่จะ ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดหมายที่กำหนดไว้

2.5.8 หลักการพัฒนาหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2546: 56) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. พัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม
2. พัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
3. พัฒนาให้สอดคล้องกับหลักของการเรียนรู้
4. พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
5. พัฒนาอย่างต่อเนื่อง
6. ร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 159) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีผู้นำที่เชี่ยวชาญ และมีความสามารถในงานพัฒนา หลักสูตรเป็นอย่างดี

2. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือ และประสานงานอย่างดีจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกระดับ

3. การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องมีการดำเนินงานเป็นระเบียบแบบแผนอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาหลักสูตร จนถึงการประเมินผลหลักสูตร

4. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องรวมถึงผลงานต่างๆ ทางด้านหลักสูตร ที่ได้สร้างขึ้นมาใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารหลักสูตร เนื้อหาวิชาการทำการทดสอบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ หรือการจัดการเรียนการสอน

5. การพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีการฝึกอบรมครูประจำการให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ ความคิดใหม่ แนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่

6. การพัฒนาหลักสูตรจะต้องคำนึงประโยชน์ในด้านการพัฒนาจิตใจ และทัศนคติของผู้เรียนด้วย

2.5.9 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร

Hilda Taba (1962: 12) กล่าวว่าในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร ควรมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการ (Diagnosis of Needs) ในการพัฒนาหลักสูตร การวิเคราะห์ความต้องการ หรือความจำเป็นต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงว่า เพราะเหตุใดจึงต้องพัฒนาหลักสูตร สภาพที่เป็นอยู่เป็นอย่างไร และเราต้องการให้เป็นอย่างไร

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Formulation of Objectives) เมื่อมีการสำรวจ และวิเคราะห์ความจำเป็นต่างๆ แล้ว จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่จะพัฒนาให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป

3. การเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม (Selection of Content) ในขั้นนี้เป็นขั้นคัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนไป โดยให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วย

4. การลำดับเนื้อหา (Organization of Content) เมื่อมีการเลือกเนื้อหาแล้ว นำเนื้อหาเหล่านั้นมาจัดลำดับความเหมาะสม รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระที่เลือกมาจากข้อ 3

5. การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of Learning Experience) ในขั้นนี้เป็นขั้นเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา

6. การจัดลำดับประสบการณ์เรียนรู้ (Organization of Learning Experience) นำกิจกรรมการเรียนการสอนที่เลือกแล้วในข้อ 5 มาปรับปรุงแก้ไข จัดลำดับให้เหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อเสริมให้เนื้อหาสมบูรณ์เหมาะสมยิ่งขึ้น

7. การตัดสินใจว่าจะประเมินผลอะไร และมีวิธีการประเมินอย่างไร (Determination of What to Evaluate and of the Ways and Means of Doing It) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญ ผู้บริหารจะต้องดูว่า อะไรบ้างที่ต้องทำการประเมินผล เช่น วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ ประสบการณ์เพื่อการเรียนรู้เหมาะสม หรือสอดคล้องกันหรือไม่ เพื่อจะได้ข้อมูลย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2.5.10 บทบาทของบุคลากรในการพัฒนาหลักสูตรระดับโรงเรียน

1. ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารในฐานะผู้นำทางวิชาการ ควรเป็นผู้มีความรู้ และสามารถให้คำแนะนำในด้านหลักสูตร และการสอนได้เป็นอย่างดีด้วย ดังนั้น บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร พอสรุปได้ดังนี้ คือ

1.1 เป็นผู้ริเริ่มความคิดที่ว่า หลักสูตรไหนควรจะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

1.2 เป็นผู้ให้คำปรึกษาในการดำเนินการในการพัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1.3 เป็นผู้รวบรวมความคิดเห็น หรือความต้องการของครูและนักเรียน เกี่ยวกับการพัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1.4 ประสานความคิดเห็นระหว่างผู้กำหนดหลักสูตร และผู้ใช้หลักสูตร ในกรณีที่มีการพัฒนาหลักสูตร และหลักสูตรจำเป็นจะต้องนำไปใช้ ผู้บริหารจะต้องถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรให้แก่ผู้ใช้ คือ ครูให้เข้าใจอย่างแท้จริง

2. ครู มีความสำคัญมากในการพัฒนาหลักสูตร เพราะเป็นผู้สอน หรือผู้ใช้หลักสูตร ดังนั้นหน้าที่ของครูมี 2 ประการ คือ

2.1 ประเมินผลหลักสูตร การประเมินหลักสูตร จะช่วยให้ทราบว่าหลักสูตรที่ใช้ อยู่นั้นมีจุดอ่อน จุดเด่นที่ใด ควรจะปรับปรุงแก้ไขที่ใด

2.2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียน ในฐานะที่ครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ย่อมเป็นผู้รู้ความต้องการของผู้เรียนดีกว่าคนอื่น

3. นักเรียน หลักสูตรที่ดีควรตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยการสำรวจความต้องการของผู้เรียน

2.5.11 ผู้บริหารการศึกษากับการพัฒนาหลักสูตร

เจริญ งามชัด (2539) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารการศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาหลักสูตรควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีความเชี่ยวชาญในหลายๆด้าน
2. รู้วิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตร
3. มีความสามารถเชิงวิเคราะห์
4. สามารถตั้งสมมติฐานจากผลการสำรวจข้อมูล แล้วนำมาบรรจุเข้าในหลักสูตรได้

เหมาะสม

5. รอบรู้ในด้านการเรียนการสอน เพื่อช่วยคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมในการนำไปใช้จัดการเรียนการสอน

สรุป การพัฒนาหลักสูตร เป็นการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน หรือเป็นการสร้างหลักสูตรขึ้นใหม่ หลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ได้จริงเหมาะสมกับสภาพสังคมนั้นๆ หลักสูตรเป็นเครื่องมือทางการศึกษาในแต่ละระดับที่สำคัญ นอกจากนี้การพัฒนาหลักสูตรควรพัฒนาให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนและการนำไปใช้ การพัฒนาหลักสูตรควรกระทำอย่างต่อเนื่องโดยผู้บริหารให้ความสนใจติดตามการใช้หลักสูตร สอบถามข้อบกพร่องหรือปัญหาจากครู ซึ่งเป็นผู้นำหลักสูตร ไปสู่การปฏิบัติและสอบถามจากผู้เรียนซึ่งเป็นผู้รับผลโดยตรงจากการใช้หลักสูตร และนำมาปรับปรุงพัฒนาต่อไป

2.6 งานวิชาการและการบริหารงานวิชาการ

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิจการวัฒน์ (2528) ได้ให้ความเห็นร่วมกันเกี่ยวกับความหมายของงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการ ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตร ไปใช้ เป็นงานบริหารหลักสูตรให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดหมายของหลักสูตร และได้ผลผลิตของหลักสูตร ซึ่งหมายถึงตัวเด็กที่เป็นผลผลิตของหลักสูตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2546) ได้กล่าวถึงงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการ คือ งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการถ่ายทอดความรู้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายหรือผู้เรียน การจัดสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพ รวมถึงการจัดบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

สรุป งานวิชาการ คือ งานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษาหรือโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยงานย่อยอื่นๆที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น หลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษา และงานอื่นๆที่ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการให้บรรลุผลสำเร็จ

ภิญโญ สาธร (2526) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด

กมล ภูประเสริฐ (2544) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา

Robert S. Fiste (1957) ได้กล่าวเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารวิชาการ เป็นหน้าที่ที่โรงเรียนต้องรับผิดชอบทางวิชาการ เริ่มตั้งแต่กำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของโรงเรียน โดยคำนึงถึงบุคคลในอาชีพต่างๆ ของชุมชนเป็นพื้นฐานรวมทั้งการประเมินผลโปรแกรมการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ตลอดจนการวัดผลเพื่อติดตามการเรียนการสอน ให้การเรียนการสอนดำเนินงานไปด้วยดี

ดังนั้น การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภท ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหาร สิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัต (Academic Affairs Dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

2.6.1 ความสำคัญของงานวิชาการ

อำภา บุญช่วย (2537) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า งานด้านวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษา ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานที่มาสับสนุนงานวิชาการให้มีคุณภาพ

อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงคารวัฒน์ (2528) ได้ร่วมกันแสดงความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า การบริหารการศึกษา จะมีงานวิชาการเป็นแกนกลาง เป็นหัวใจ และมีงานด้านอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนให้งานด้านวิชาการประสบความสำเร็จ งานวิชาการจะดำเนินไปอย่างไรขึ้นอยู่กับแบบพิมพ์เขียว (Blueprint) ที่กำหนดไว้เป็นกรอบใหญ่ คือ หลักสูตรที่ใช้อยู่ในขณะนั้น

2.6.2 ขอบข่ายของงานวิชาการ

อำภา บุญช่วย (อ้างถึงใน สุธีร์ เอกอินทร์ และณรงค์ อักขิโสภา, 2537) ได้นำเสนอขอบข่ายของงานวิชาการสถานศึกษา ดังนี้

1. งานจัดโปรแกรมการเรียนหรือแผนการสอนตามหลักสูตร

2. การจัดชั้นเรียนเหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน
3. การจัดห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน
4. จัดตารางสอน
5. จัดครูสอนแทน
6. การประเมินผลการเรียน
7. การพิจารณาแบบเรียน
8. การพิจารณาสื่อการเรียน
9. การสอนซ่อมเสริม
10. การจัดบริการเอกสารการใช้หลักสูตร
11. การปฐมนิเทศครูใหม่

2.6.3 หลักการบริหารงานวิชาการในเชิงพัฒนา

กัญญา สาร (2526) ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการในเชิงพัฒนา ไว้ดังนี้

1. หลักสูตร ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ขอบข่าย เนื้อหา พร้อมทั้งเพิ่มเติมเนื้อหาในการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในรายวิชานั้นๆ
2. แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบ ตรวจสอบดูเนื้อหาว่าสอดคล้องกับหลักสูตร เพียงใดการเพิ่มเติมเนื้อหากระทำโดยผู้สอนตามความเหมาะสมกับยุคสมัยนั้นๆ
3. ประมวลการสอน ควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม หากในสถานศึกษานั้นๆ ไม่มี ประมวลการสอน ก็จะได้จัดทำขึ้นให้ตรงเป้าหมายของหลักสูตร
4. ข้อสอบวิชาต่างๆต้องออกให้ครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับความต้องการของ หลักสูตร เป็นการวัดความรู้ของผู้เรียนอย่างครบถ้วน
5. การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร สำหรับหลักสูตรเมื่อใช้ไประยะเวลาหนึ่ง ก็จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมและทันสมัยอยู่เสมอหรืออาจปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาก็ได้
6. ผู้บริหารและครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายให้ความรู้และให้ แนวทางในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งถือว่าการส่งเสริมวิชาการ
7. จัดประชุมทางวิชาการของคณะครูเพื่ออภิปรายปัญหาการเรียนการสอนร่วมกัน
8. ผู้บริหารการศึกษาควรไปเยี่ยมห้องเรียน ในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการสอนและ ควรทำเป็นประจำ
9. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเชิญชวนผู้สอนที่มีประสบการณ์สูงได้มาให้การแนะนำ การสอนให้กับครูใหม่ที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการสอน

10. ผู้บริหารสถานศึกษาไม่ควรสาธิตการสอนด้วยตนเอง ควรให้ครูได้เห็น ได้ศึกษาวิธีการสอนที่ดีๆ จากครูท่านอื่นที่มีประสบการณ์การสอนมายาวนาน

11. ควรมีการสัมมนาครูและควรเรียนเชิญครูในสถานศึกษาอื่นๆ เข้าร่วมด้วยความเหมาะสม

12. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งครูไปร่วมประชุมและอบรมการสอนตามที่สถานศึกษาต่างๆ จัดขึ้น

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า งานวิชาการในสถานศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทสามารถยกระดับให้สูงขึ้นได้ด้วยความเอาใจใส่ดูแลของผู้บริหาร ทั้งผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาโดยตรง ซึ่งหากจะมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งกระทำแทนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ เพราะบุคคลที่มอบหมายไปนั้นเขาไม่มีอำนาจโดยตรงในการให้คุณหรือให้โทษแก่ครูผู้สอน โดยหลักการบริหารงานวิชาการในเชิงพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสนใจที่จะใช้ประกอบเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการให้มีความเจริญก้าวหน้า และทันสมัยต่อการบริหารงานในสถานศึกษาของตนให้บรรลุความสำเร็จในด้านวิชาการต่อไป

2.7 ผู้นำทางวิชาการ

Harry Truman (2532: 79) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ความสามารถในการทำให้คนอื่นทำในสิ่งที่เขาไม่อยากทำ ทำตามด้วยความเต็มใจและชอบทำ

กิติ ตย์คานนท์ (2532: 19) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ คือ ศิลปะหรือความสามารถของบุคคลที่จะจูงใจหรือใช้อิทธิพลต่อคนอื่นในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อปฏิบัติการและอำนาจการโดยการใช้กระบวนการสื่อความหมายให้ร่วมใจกับตนดำเนินการจนกระทั่งบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

Thomas J. Peter and Robert H. Waterman (2531: 25-27) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าลักษณะความเป็นเลิศในเชิงบริหาร 8 ประการที่เป็นปัจจัยทำให้องค์กรดีเด่น และประสบความสำเร็จ ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. มุ่งเน้นการปฏิบัติ องค์กรที่ดีต้องมุ่งเน้นการปฏิบัติที่จริงจัง การลงมือปฏิบัติถือว่าเป็นการค้นหาข้อเท็จจริง เป็นการทดลอง ซึ่งจะช่วยให้ทราบแนวทางแก้ไขในจุดบกพร่องไปด้วย หรือเมื่อมีปัญหาใดๆ ก็ลงมือแก้ปัญหาไปเลย ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัตินั่นเอง

2. มีความใกล้ชิดกับผู้รับบริการ องค์กรที่ดีเด่นถือว่าผู้รับบริการคือพระเจ้า (A customer is a king) ต้องให้ความสำคัญอย่างมาก โดยการให้บริการที่ดีเยี่ยม รักษาคุณภาพและสร้าง

3. สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานเกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาองค์การ
4. การเพิ่มผลผลิตโดยอาศัยบุคลากรในองค์การ ถือว่าบุคลากรมีค่าที่สุด การปฏิบัติต่อบุคลากรทุกระดับโดยการให้เกียรติและให้ความไว้วางใจ มีการสร้างขวัญและกำลังใจ ให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นในการทำงานตลอดเวลา ทำให้องค์การมีผลผลิตเพิ่มขึ้น
5. สัมผัสกับงานอย่างใกล้ชิด องค์การที่ดีผู้บริหารจะลงมาสัมผัสกับการปฏิบัติงานจริงๆ การลงมาใกล้ชิดกับบุคลากรทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
6. การทำสิ่งที่เกี่ยวข้องเนื่องกับพื้นฐานเดิม องค์การที่ดีจะเริ่มจากสิ่งที่ชำนาญและทำอยู่แล้ว การเริ่มจากงานที่แตกต่างจากเดิมโดยสิ้นเชิง มีโอกาสล้มเหลว การลงทุนสูง ต้องศึกษาเพิ่มเติมใหม่ทั้งหมด ทำให้เสียเวลาและอาจกระทบกระเทือนต่องานเดิมด้วย
7. การใช้รูปแบบง่ายๆ ทำงานได้คล่องตัว ไม่นิยมใช้โครงสร้างขององค์การที่ซับซ้อน มุ่งเน้นให้บุคลากรทำงานในด้านปฏิบัติ
8. เข้มงวดและผ่อนปรนในเวลาเดียวกัน เข้มงวดให้บุคลากรเกิดความศรัทธาและเชื่อมั่นร่วมกันในคุณค่าของผู้รับบริการ คุณภาพบริการ การคิดค้นสิ่งใหม่ๆ การผ่อนปรนให้บุคลากรมีอิสระในการทำงานอย่างเต็มที่ และใช้สิ่งที่ผ่อนปรนให้กลับมาควบคุมการทำงานของบุคลากรอย่างรัดกุม

2.7.1 ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้นำ

Robert L. Katz (1986: 29) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้ผู้นำไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. ทักษะในการคิด (Conceptual Skills) ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพมักจะมีทักษะในด้านนี้อยู่ในระดับสูง หรืออาจจะเรียกได้ว่าเก่งคิด ทักษะนี้เป็นทักษะที่พัฒนาตัวผู้บริหารได้ยากที่สุด แต่ก็ขาดไม่ได้ ผู้บริหารที่มีทักษะการคิด จะมีความสามารถในการเข้าใจหน่วยงานในทุกลักษณะ สามารถเห็นว่างานใดสัมพันธ์กับงานใด ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบต่อส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างไร ผู้นำที่ดีจะต้องสามารถเข้าใจปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น สามารถวิเคราะห์อย่างเป็นระบบว่าอะไรเป็นสาเหตุ อะไรคือผลที่จะตามมา สามารถวิเคราะห์การโยงโยนของปัญหา และหาแนวทางแก้ปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างรัดกุม

2. ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills) ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทุกประเภท หรือเรียกได้ว่าเก่งคน มีความสามารถในการเสริมสร้างความร่วมมือร่วมใจระหว่างสมาชิกในหน่วยงาน มีความสมดุลระหว่างคนกับงาน รู้จักยอมรับเมื่อมี

3. ทักษะทางด้านเทคนิค (Technical Skills) ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีการที่เหมาะสมในการบริหารงานให้บรรลุผลหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าแรงงาน มักจะเป็นงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมเฉพาะอย่าง เช่น ความสามารถในการเขียนคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร การพูด การเงินและการบัญชี การจัดระบบงาน เทคนิควิธีการสอน การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ

2.7.2 ลักษณะประจำตัวของผู้นำที่ดี

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2525: 96) ได้กล่าวถึงลักษณะประจำตัวของผู้นำที่ดี ไว้ดังนี้ คือ

1. จะต้องเป็นผู้มีความสามารถ (Capacity) ซึ่งประกอบด้วย ความมีสติปัญญาไหวพริบ การตื่นตัวต่อเหตุการณ์ การใช้เวลาและภาษาที่ถูกต้อง ความเป็นผู้ริเริ่มเป็นของตนเองและความเป็นผู้มีการตัดสินใจปัญหาที่ดี

2. จะต้องเป็นผู้มีความสำเร็จ (Achievement) ความสำเร็จทางด้านวิชาการ แสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนางานวิชาการอยู่เสมอ

3. จะต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ (Responsibility) ผู้นำจะต้องเป็นคนที่คนอื่นจะพึ่งพาได้ มีความคิดริเริ่ม มีความสม่ำเสมอ มั่นคง อดทน กล้าพูดกล้าทำ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความปรารถนาที่จะเป็นเลิศ หรือทะเยอทะยาน

4. จะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วม (Participation) ผู้นำจะต้องเข้าร่วมในกิจกรรมกับสังคม ให้ความร่วมมือ รู้จักปรับตัว และมีอารมณ์ขัน

5. ต้องเป็นผู้มีฐานะทางสังคม (Status) มีตำแหน่งฐานะทางสังคมเป็นที่รู้จักกันทั่วไป

6. จะต้องรู้สถานการณ์ (Situation) รู้สภาวะทางจิตใจของคนระดับต่างๆ รู้ฐานะ ทักษะ ความต้องการ และความสนใจของผู้ใต้บังคับบัญชา รู้วัตถุประสงค์ขององค์การที่จะต้องทำให้สำเร็จ ผู้นำที่ดีจะต้องเป็นผู้ตามที่ดีด้วย

กิติ ตยัคคานนท์ (2532: 71-72) ได้เสนอคุณลักษณะผู้นำที่ดี ไว้ว่าควรมีทั้งกาย วาจา ใจ และความคิด การงานและสังคม ดังนี้

1. ทางกายและวาจา ผู้บริหารควรมีคุณลักษณะทางกายและวาจา ดังนี้

1.1 สุขภาพทั้งกายและใจสมบูรณ์แข็งแรงดี

1.2 ท่าทางบุคลิกดี ถ้าบุคลิกไม่ดีทำให้เสียคะแนนไป 50% แล้ว

1.3 ต้องพูดเป็นและพูดดี

2. ทางจิตใจและความคิด ผู้บริหารควรมีคุณลักษณะต่อไปนี้

- 2.1 มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น
- 2.2 มีความรู้ดีทั้งงานในหน้าที่ และความรู้ทั่วไป
- 2.3 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความกระตือรือร้น
- 2.4 มีความฉลาดรอบรู้
- 2.5 มีความศรัทธา เชื่อมั่นในงานที่ทำ
- 2.6 มีความรัก ผู้นำจะต้องรักหน่วยงาน รักงาน รักการทำงาน รักที่จะเห็นผลสำเร็จ
ของงาน รักลูกน้อง

2.7 รู้จักออมชอม

2.8 มีความเป็นธรรม

2.9 รู้จักจูงใจผู้ร่วมงานเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน

2.10 รู้จักควบคุมตนเอง

2.11 รู้จักตัดสินใจกับการใช้ดุลยพินิจที่ดีและถูกต้อง

2.12 มีความกล้าหาญ เด็ดขาด

2.13 มีความอดทน ใจคอกหนักแน่น

2.14 มีความตื่นตัว

2.15 มีความเห็นอกเห็นใจผู้ได้บังคับบัญชา

2.16 ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ และไม่ใช้อภิสิทธิ์หรือสิทธิพิเศษในทางที่ผิด

2.17 ขยกย่องให้เกียรติและให้ความไว้วางใจผู้ได้บังคับบัญชา

2.18 รู้จักถ่อมตน

3. ทางการทำงานและสังคม ผู้บริหารควรมีคุณลักษณะต่อไปนี้

3.1 รู้จักการวางแผนงานและการดำเนินงานตามแผนงาน

3.2 สามารถสื่อความหมายให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้เข้าใจตรงกันเป็นอย่างดี

3.3 สามารถให้คำแนะนำ คำปรึกษา สั่งสอน อบรม ผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงาน
ในหน้าที่ให้ดี

3.4 ต้องรู้จักการเข้าสังคม

2.8 การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ(สำหรับชาวต่างชาติ)

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2548: 215-217) ได้เขียนถึง การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ มีหลักพื้นฐาน 9 ประการ ดังนี้

1. การรู้จักผู้เรียน คือหลักการพื้นฐานเบื้องต้นประการแรกที่คุณสอนต้องเข้าใจว่าผู้เรียนเป็นใคร มีภูมิหลังการศึกษา แรงจูงใจในการเรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ ความสนใจ และเป้าหมายการศึกษา เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการเตรียมตัว การสร้างหลักสูตร สื่อ กิจกรรม การวัดผลและประเมินผล

2. จำนวนผู้เรียน มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้างบทเรียน การใช้สื่อ การจัดกิจกรรมในห้องเรียน เป็นต้น ห้องเรียนที่เหมาะสมสำหรับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศคือประมาณ 10-15 คน หากมีจำนวนมากถึง 20-30 คน จำเป็นต้องใช้วิธีการเรียนการสอนที่แตกต่าง แต่ก็ยากที่จะทำให้ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดได้

3. ระยะเวลาการจัดการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้หลักสูตร เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน การรู้ระยะเวลาเรียนทำให้ผู้สอนเตรียมตัว สร้างหลักสูตร เตรียมบทเรียนและกำหนดกิจกรรมในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด ระยะเวลาที่เกี่ยวข้องอาจมีตั้งแต่ 10-30 ชั่วโมง 5-8 สัปดาห์ เป็นต้น จำนวนชั่วโมงที่เรียนต่อวัน จำนวนวันที่เรียนต่อสัปดาห์ ทั้งหมดนี้ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเตรียมตัวของผู้สอนอย่างมีนัยสำคัญทั้งสิ้น

4. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม เมื่อได้กำหนดเวลาข้างต้นแล้ว ผู้สอนต้องมาปรึกษาหารือกันโดยดูความต้องการของผู้เรียน ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม เพื่อสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและการเปลี่ยนแปลงของสังคม

5. การสร้างบทเรียนที่เหมาะสม เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมาก บทเรียนที่ดีต้องสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน ที่อาจถูกกำหนดจากสถานการณ์ทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกโดยรวม บทเรียนยังต้องเหมาะสมกับวัย ภูมิหลังทางการศึกษา และวัฒนธรรม

6. การสร้างสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนที่ดีไม่เพียงแต่ต้องมีบทเรียนที่เหมาะสมเท่านั้น หากยังต้องมีสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้ที่ดีเพื่อดึงและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มาก สื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน สามารถศึกษาเรียนรู้และเพิ่มทักษะทางภาษาได้ทั้งโดยที่มีผู้สอนหรือผู้เรียนทำตัวเอง

7. สร้างสรรค์เทคนิคกลวิธีการสอนและกิจกรรมในห้องเรียน การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับบทเรียนที่ดีที่มีการกำหนดกิจกรรมการเรียน ขณะเดียวกันก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ต้องคิดสร้างสรรค์เทคนิคกลวิธีการสอนที่ดึงความสนใจและสร้างความสนุกสนานได้

8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อเสริมเพิ่มทักษะทางภาษาและเรียนรู้เรื่องราวทางสังคมและวัฒนธรรม โดยออกไปเรียนรู้ด้วยการทัศนศึกษา สัมภาษณ์ สังเกต หรือนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การไปซื้อของที่ตลาด การไปพบปะกับครอบครัวคนไทย การไปโรงงาน ไปตามสถานที่ต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยผู้เรียนต้องกำหนดเป้าหมายของกิจกรรม การเรียนรู้นอกห้องเรียนในแต่ละครั้งให้ชัดเจน

9. การวัดผลและประเมินผล ไม่จำเป็นต้องวัดและประเมินผลในรูปของข้อสอบ การสัมภาษณ์ หรือการเขียนรายงานส่งเท่านั้น หากยังสามารถใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงได้ โดยให้ผู้อื่นเข้ามามีบทบาทในการประเมิน เช่น เพื่อนคนไทย เจ้าของร้านค้า ผู้ปกครอง การนำเสนอรายงานปากเปล่า การเล่าเรื่อง การจัดสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนแสดงความสามารถและทักษะทางภาษา โดยผู้สอนและผู้ประเมินอื่นเป็นผู้สังเกต เป็นต้น

สรุป การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติให้ได้ผลดี ผู้สอนต้องออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียนและการใช้สื่อช่วยในการสอนตามความสนใจของผู้เรียน การสอนภาษาควรสอนควบคู่ไปกับการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียมและประเพณีของคนไทยด้วย ไม่ควรบรรจุเนื้อหาจนเกินไป ควรให้มีการทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ ให้มีการฝึกฝนทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียนให้มากๆทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและสนุกกับการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หญิงปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ทำการวิจัยเรื่อง “สถานภาพการเรียนรู้และการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า

1. ชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในประเทศไทยทั้งในชั้นเรียนและเรียนด้วยตนเอง มีจุดมุ่งหมายตรงกันคือ เพื่อนำไปใช้ติดต่อสื่อสารกับคนไทย เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่พูดภาษาต่างประเทศไม่ค่อยได้ รองลงมาคือ เพื่อการทำงานกับคนไทย และเรียนเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เพื่อจะได้อยู่เมืองไทยได้สะดวก

2. การนำไปใช้ผู้เรียนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ ใช้ภาษาไทยเวลาพูดกับอาจารย์คนไทย โดยใช้ภาษาไทยปนกับภาษาอื่น และใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น พูดกับเพื่อนคนไทย พูดเวลาซื้อของ

3. ความต้องการด้านเนื้อหา ผู้เรียนเห็นว่าในระดับต้นควรสอนพูดโดยจัดเนื้อหาตามสถานการณ์ที่จะได้ใช้จริง เช่น การทักทาย การไปซื้อของ ส่วนผู้เรียนด้วยตนเองต้องการเรียนด้านการฟังและการพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพราะการฟังกับการพูดสำคัญที่สุด

4. ด้านครูผู้สอน ผู้เรียนต้องการเรียนกับครูที่สอนดีและเอาใจใส่เพราะมีโอกาสแก้ไขเรื่องการออกเสียงให้ถูกต้องได้

สุริยัวรรณ เสถียรสุคนธ์ (2552) ทำการวิจัยเรื่อง“ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน” ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องในการสะกดคำ ได้แก่

1.1 ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องด้านสระ การเขียนสระผิด ส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการที่นักศึกษาจีนบางคนไม่สามารถออกเสียงสระบางเสียง ที่เป็นสระเสียงสั้น หรือบางเสียงที่เป็นสระเสียงยาวได้ ดังนั้นเมื่อการเขียนคำที่ผสมสระเสียงสั้นก็จะเขียนตามเสียงที่เปล่งออกมา เช่น /เ/ เป็น /แ/, /เ/ เป็น /เ/, /เ/ เป็น /เ/, /เ/ เป็น /เ/, /เ/ เป็น /เ/ เป็นต้น เช่น วันนี้ฉันจะเนนำอาหารมาให้คุณรู้จัก (ผิด) วันนี้ฉันจะเนนำอาหารมาให้คุณรู้จัก (ถูก)

1.2 ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องด้านพยัญชนะ การเขียนคำผิดที่เกิดจากการออกเสียงพยัญชนะต้นผิด ที่พบส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการที่นักศึกษาจีนบางคนไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะต้นบางเสียงได้ เช่น ออกเสียง /ป/ เป็น /บ/, /ช/ เป็น /ซ/, /ค/ เป็น /ต/ เป็นต้น และการเขียนพยัญชนะต้นควบกล้ำผิด เช่น /คร/ เป็น /ค/ แต่พบน้อยมาก เพราะนักศึกษาจีนส่วนใหญ่ออกเสียงควบกล้ำได้ชัดเจน เช่น พร้อมปกบองผิวสว่างใสอย่างเป็นธรรมชาติ (ผิด) พร้อมปกบองผิวสว่างใสอย่างเป็นธรรมชาติ (คำกริยา) (ถูก)

1.3 ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องด้านวรรณยุกต์ การเขียนคำผิดที่เกิดจากการออกเสียงวรรณยุกต์ผิด ที่พบส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการที่นักศึกษาจีนบางคนไม่สามารถผันเสียงวรรณยุกต์ได้ครบทั้ง 5 เสียง เช่น เขียนรูปวรรณยุกต์เอก เป็นรูปวรรณยุกต์โท รูปวรรณยุกต์โท เป็นรูปวรรณยุกต์เอก ใช้รูปวรรณยุกต์เอกในคำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ ไม่ใส่วรรณยุกต์ เป็นต้น เช่น กุหลาบที่เียงใหม่มีเื่อเสียงมาก (ผิด) กุหลาบที่เียงใหม่มีเื่อเสียงมาก (คำนาม) (ถูก)

2. ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องในการใช้คำ ได้แก่

2.1 การเลือกใช้คำผิดหน้าที่ การเลือกคำมาใช้ในประโยคไม่ถูกต้อง แบ่งออกได้เป็น 8 ชนิด ได้แก่ การใช้คำกริยาแทนที่คำนาม การใช้คำนามแทนที่คำกริยา การใช้คำบุพบทแทนที่

2.2 การเลือกใช้คำผิดความหมาย การเลือกใช้คำสำคัญในประโยคผิดความหมายทำให้ประโยคนั้นๆ มีความหมายไม่ถูกต้อง ความผิดที่ปรากฏอาจเล็กน้อยเพียงทำให้ประโยคไม่สละสลวย แต่บางครั้งอาจทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ ภาษาไทยมีคำหลายคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงต้องเลือกใช้ให้ถูกต้องสอดคล้องกับบริบท จึงจะทำให้ประโยคถูกต้องเหมาะสม เช่น ตาของช้างปิดแน่น (คำวิเศษณ์) (ผิด) ตาของช้างปิดสนิท (คำวิเศษณ์) (ถูก)

3. ลักษณะและปัญหาข้อบกพร่องในการแต่งประโยค ได้แก่

3.1 การเรียงคำเข้าประโยคผิดตำแหน่ง แบ่งออกเป็น 6 ชนิด คือ การเรียงบทขยายประธานผิดที่ เรียงบทขยายกรรมผิดที่ เรียงบทขยายกริยาผิดที่ เรียงคำเชื่อมประโยคผิดที่ เรียงคำปฏิเสธผิดที่ และเรียงคำที่ทำหน้าที่กรรมผิดที่ เช่น ชีวิตของพิมก็ไม่ต่างกันเท่าไรที่เมืองไทย กับ เมืองจีน (ที่-คำบุพบท, เมืองไทย-คำนาม) (ผิด) ชีวิตของพิมที่เมืองไทย ก็ไม่ต่างกันเท่าไรกับ เมืองจีน (ที่เมืองไทย ทำหน้าที่ขยายประธาน ชีวิตของพิม) (ถูก)

3.2 การขาดคำที่จำเป็นในประโยค แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ ขาดบุพบท ขาดคำเชื่อมประโยค(สันธาน) ขาดคำวิเศษณ์ (คุณศัพท์) ขาดคำนาม และขาดคำกริยา เช่น ชวานาให้แดงโม 1 ลูก ลูกสาว 2 คน (ผิด) ชวานาให้แดงโม 1 ลูกแก่ลูกสาว 2 คน (คำบุพบท) (ถูก)

3.3 การเพิ่มคำที่ไม่จำเป็นในประโยค แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ การเพิ่มคำนาม คำกริยา คำบุพบท คำสันธาน และคำวิเศษณ์ เช่น ท่านความหวังให้ผมมีความสุขแข็งแรง (คำนาม) (ผิด) ท่านหวังให้ผมมีความสุขแข็งแรง (ถูก)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกัน 3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทย ระหว่างผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูจำนวน 140 คน และผู้เรียนจำนวน 3,240 คน ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 3,380 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ ที่ความเชื่อมั่น 90% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 10% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 98 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 150 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มตามขนาดโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยแบ่งเป็นครู จำนวน 70 คน และผู้เรียนจำนวน 80 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามครู มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือ

ด้านการวางแผน เช่น หลักสูตรของท่านได้รับการวางแผนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคคลในองค์กร

ด้านการจัดการ เช่น โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นต้น

ด้านภาวะผู้นำ เช่น ผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาหลักสูตร ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นอกชั้นเรียน เป็นต้น

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามผู้เรียน มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ เพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร 3 ด้าน คือ

ด้านการวางแผน เช่น เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร ครูออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

ด้านการจัดการ เช่น โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เป็นต้น

ด้านภาวะผู้นำ เช่น ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน ผู้บริหารใส่ใจติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน เป็นต้น

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์แปลคะแนนสภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร แต่ละข้อของผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อ ตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2535: 100) ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	สภาพการจัดการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	สภาพการจัดการอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	สภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	สภาพการจัดการอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	สภาพการจัดการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ร่างแบบสอบถามนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Item Objective Congruence = IOC) และคัดเลือกข้อความคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมากำหนดเป็นข้อคำถาม และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มีความถูกต้องเหมาะสม

3.3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.3 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครู และผู้เรียนของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของครูเท่ากับ 0.917 และของผู้เรียนเท่ากับ 0.953 แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ข้อคำถามครูทั้งหมด 30 ข้อ และผู้เรียนทั้งหมด 29 ข้อ

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ นำส่งผู้รับใบอนุญาตหรือผู้บริหารของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ทางไปรษณีย์ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย พร้อมเตรียมซองสีน้ำตาลสำหรับใส่เอกสาร จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย คิดแถมปี และนัดหมายวันในการส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์

3.4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร สำหรับครู จำนวน 100 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับผู้เรียน จำนวน 100 ฉบับ

3.4.3 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และจากการส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 160 ฉบับ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามสำหรับครู จำนวน 70 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับผู้เรียน จำนวน 80 ฉบับ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

3.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ต่างกัน กับผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกันในการจัดการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูและนักเรียนของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 200 คน แบ่งเป็นครูจำนวน 100 คน เก็บข้อมูลครูกลับคืนได้จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 70 แบ่งเป็นนักเรียนจำนวน 100 คน เก็บข้อมูลนักเรียนกลับคืนได้จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 80 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่าง t-test
F	แทน	ค่าการทดสอบความแตกต่าง F-test
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม กรณีครู เกี่ยวกับเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ กรณีนักเรียน เกี่ยวกับเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ ตามความคิดเห็นของครู และนักเรียน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตารางที่
4.1 และตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นครู

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	14.3
หญิง	60	85.7
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0.0
ปริญญาตรี	63	90.0
สูงกว่าปริญญาตรี	7	10.0
ประสบการณ์		
น้อยกว่า 5 ปี	20	28.6
ตั้งแต่ 5-10 ปี	35	50.0
มากกว่า 10 ปี	15	21.4
รวม	70	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นครูเพศหญิง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5-10 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นผู้เรียน

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	25	31.3
หญิง	55	68.7
เชื้อชาติ		
ญี่ปุ่น	41	51.3
จีน	39	48.7
อื่นๆ	0	0.0
ระดับชั้นเรียน		
ต้น	36	45.0
กลาง	14	17.5
สูง	30	37.5
รวม	80	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นผู้เรียนเพศหญิง จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 68.7 เชื้อชาติญี่ปุ่น จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และเป็นผู้เรียนระดับชั้นต้น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ ดังแสดงในตารางที่ 4.3 – ตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู (n=70)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการวางแผน			
1. จัดครูให้เพียงพอกับนักเรียน	4.33	0.47	มาก
2. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรมเพื่อนำ ความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน	4.21	0.61	มาก
3. แผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร	4.16	0.97	มาก
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ ความสามารถของบุคคลในองค์กร	4.07	0.84	มาก
5. หลักสูตรของท่านได้รับการวางแผนเพื่อพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง	3.93	0.93	มาก
6. วางแผนใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.89	0.75	มาก
7. ความเหมาะสมของช่วงเวลาการวัดและประเมินผลการ เรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น	3.87	1.26	มาก
8. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	3.70	0.84	มาก
9. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	3.57	0.60	มาก
10. วางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความ สนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	3.11	0.75	ปานกลาง
ภาพรวม	3.88	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดครูให้เพียงพอกับนักเรียน มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.33 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.11

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู (n=70)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการ			
1. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	4.24	0.6	มาก
2. ดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.09	0.94	มาก
3. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์	4.00	0.79	มาก
4. ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามช่วงเวลาที่กำหนด	3.87	1.26	มาก
5. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.84	0.87	มาก
6. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	3.84	0.87	มาก
7. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป	3.77	0.82	มาก
8. โรงเรียนดำเนินการมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	3.76	0.8	มาก
9. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อปรับปรุงสถานที่	3.17	1.27	ปานกลาง
10. ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	2.69	1.22	ปานกลาง
ภาพรวม	3.72	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.24 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ มีค่า \bar{X} เท่ากับ 2.69

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู (n=70)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านภาวะผู้นำ			
1. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู	4.59	0.49	มากที่สุด
2. ให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิดและพัฒนา	4.41	0.62	มาก
3. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน	4.24	0.43	มาก
4. ผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.84	0.87	มาก
5. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.83	0.68	มาก
6. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาหลักสูตร	3.56	1.01	มาก
7. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็นประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการสอนอยู่	3.50	1.27	ปานกลาง
8. ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.41	1.08	ปานกลาง
9. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นอกชั้นเรียน	3.31	0.86	ปานกลาง
10. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.17	1.42	ปานกลาง
ภาพรวม	3.79	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.59 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.17

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน (n=80)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการวางแผน			
1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.44	0.61	มาก
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร	3.99	0.58	มาก
3. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.74	0.78	มาก
4. โฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียนน่าสนใจ	3.61	0.68	มาก
5. ครูออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยคำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน	3.51	0.81	มาก
6. ครูมีความรู้ความสามารถในการสอน	3.40	1.13	ปานกลาง
7. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลาย	3.31	1.19	ปานกลาง
8. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาของผู้เรียนได้	3.24	1.14	ปานกลาง
9. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล	2.90	1.48	ปานกลาง
ภาพรวม	3.57	0.54	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.44 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล มีค่า \bar{X} เท่ากับ 2.9

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน (n=80)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการ			
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้อง ต่อเนื่องกัน	4.03	0.65	มาก
2. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป	3.93	0.61	มาก
3. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.90	0.59	มาก
4. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	3.86	0.99	มาก
5. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	3.80	0.56	มาก
6. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.76	0.64	มาก
7. แผนที่โรงเรียนในสื่อประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย	3.74	0.57	มาก
8. จัดครูสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์	3.45	1.07	ปาน กลาง
9. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย	3.03	1.25	ปาน กลาง
10. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามเวลาที่ กำหนด	2.83	1.41	ปาน กลาง
ภาพรวม	3.63	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.03 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามเวลาที่กำหนด มีค่า \bar{X} เท่ากับ 2.83

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ด้านภาวะผู้นำ

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน (n=80)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านภาวะผู้นำ			
1. ผู้บริหารบุคลิกดี	4.19	0.61	มาก
2. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์	4.16	0.66	มาก
3. ผู้บริหารตรงต่อเวลา	4.15	0.74	มาก
4. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.14	0.7	มาก
5. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ	4.08	0.72	มาก
6. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน	4.03	0.57	มาก
7. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร	4.01	0.58	มาก
8. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้	3.99	0.75	มาก
9. ผู้บริหารใส่ใจติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.70	0.84	มาก
10. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน	3.16	1.43	ปานกลาง
ภาพรวม	3.96	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารบุคลิกดี มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.19 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน มีค่า \bar{X} เท่ากับ 3.16

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ ดังแสดงในตารางที่ 4.9 – ตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.84	0.47	-0.309	0.762
หญิง	3.89	0.56		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.762 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.84	0.53	0.696	0.497
หญิง	3.70	0.69		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.497 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
เพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.96	0.49	1.161	0.265
หญิง	3.76	0.61		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
เพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ
0.265 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ปริญญาตรี	3.89	0.54	0.304	0.762
สูงกว่าปริญญาตรี	3.85	0.55		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.762 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ปริญญาตรี	3.73	0.70	0.120	0.905
สูงกว่าปริญญาตรี	3.71	0.60		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.905 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ปริญญาตรี	3.81	0.67	0.553	0.582
สูงกว่าปริญญา ตรี	3.73	0.43		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.582 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.732	2	0.366	1.227	0.300
ภายในกลุ่ม	19.981	67	0.298		
รวม	20.713	69			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม ประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ตั้งแต่ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.300 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม ประสบการณ์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.114	2	0.557	1.258	0.291
ภายในกลุ่ม	29.684	67	0.443		
รวม	30.798	69			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ตั้งแต่ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.291 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.17 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ประสบการณ์

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.872	2	0.936	2.707	0.074
ภายในกลุ่ม	23.166	67	0.346		
รวม	25.038	69			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของครูด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม
ประสบการณ์ น้อยกว่า 5 ปี ตั้งแต่ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เชื้อชาติ
และระดับชั้นเรียน ดังแสดงในตารางที่ 4.18 – ตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.61	0.39	0.505	0.615
หญิง	3.55	0.60		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม

ตารางที่ 4.19 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.63	0.20	0.098	0.922
หญิง	3.62	0.42		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.922 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.20 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	3.85	0.21	-2.159	0.054
หญิง	4.01	0.44		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม เพศชาย และเพศหญิง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.054 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.21 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ญี่ปุ่น	3.74	0.62	-0.269	0.100
จีน	3.81	0.31		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติญี่ปุ่น และเชื้อชาติจีน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.100 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.22 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ญี่ปุ่น	3.62	0.36	-2.793	0.057
จีน	3.70	0.34		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติญี่ปุ่น และเชื้อชาติจีน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ญี่ปุ่น	4.01	0.34	1.110	0.271
จีน	3.91	0.43		

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเชื้อชาติญี่ปุ่น และเชื้อชาติจีน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.271 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.24 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.800	2	0.900	3.174	0.051
ภายในกลุ่ม	21.839	77	0.284		
รวม	23.639	79			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน ชั้นต้น ชั้นกลางและชั้นสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.25 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.344	2	0.172	1.292	0.281
ภายในกลุ่ม	10.248	77	0.133		
รวม	10.592	79			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการจัดการ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน ชั้นต้น ชั้นกลางและชั้นสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.281 ซึ่งมากกว่า 0.05

ตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.923	2	1.462	2.465	0.087
ภายในกลุ่ม	9.029	77	0.117		
รวม	11.952	79			

หมายเหตุ : * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอน ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียน ชั้นต้น ชั้นกลางและชั้นสูง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า Sig. เท่ากับ 0.087 ซึ่งมากกว่า 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ระหว่างครูที่มีเพศ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ต่างกัน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นในการจัดการการสอนภาษาไทย ระหว่างผู้เรียนที่มีเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนต่างกัน

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูจำนวน 140 คน และผู้เรียนจำนวน 3,240 คน ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 3,380 คน

กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ ที่ความเชื่อมั่น 90% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน 10% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 98 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 150 คน และใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มตามขนาดโรงเรียน ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยแบ่งเป็นครู จำนวน 70 คน และผู้เรียนจำนวน 80 คน

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เกี่ยวกับด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ฉบับครูได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 และฉบับผู้เรียนค่าความเชื่อมั่นผู้เรียน 0.953

5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร สำหรับครู จำนวน 100 ฉบับ และสำหรับผู้เรียน จำนวน 100 ฉบับ ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และจากการส่งแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ ได้แบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 160 ฉบับ ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามสำหรับครู จำนวน 70 ฉบับ และแบบสอบถามสำหรับผู้เรียน จำนวน 80 ฉบับ

5.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

5.3 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.3.1 ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นของครู

ด้านการวางแผน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านวางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ

ด้านการจัดการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ

ด้านภาวะผู้นำ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้บริหารเป็นกันเองกับครู และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ความคิดเห็นของผู้เรียน

ด้านการวางแผน พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล

ด้านการจัดการ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามเวลาที่กำหนด

ด้านภาวะผู้นำ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้บริหารบุคลิกดี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน

5.3.2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ พบว่าไม่แตกต่างกัน

5.3.3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน พบว่าไม่แตกต่างกัน

5.4 อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.4.1 ผลการวิเคราะห์ สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นของครู

ด้านการวางแผน โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. ด้านจัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน 2. ด้านวางแผนในการส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรมเพื่อนำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน 3. ด้านแผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร 4. ด้านวางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคคลในองค์กร 5. ด้านหลักสูตรได้รับการวางแผนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านกำลังคน (People) ด้านการอบรมพัฒนาครู ด้านแผนการสอน ด้านการใช้ครูให้ถูกต้องตามความถนัด ความรู้ ความสามารถอย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการ 2 ท่าน ดังนี้ อัมภา บุญช่วย (2537: 30-32) กล่าวถึงผู้บริหาร โรงเรียนมีบทบาทสำคัญมากในบริหารหลักสูตร ดังนี้ ต้องเป็นผู้ที่เข้าใจหลักสูตร มีการคัดเลือกและใช้ครูให้ตรงตามความถนัด ตรงตามความรู้ ความสามารถ จัดครูให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และบุญชม ศรีสะอาด (2546) กล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตรว่า

ด้านการจัดการ โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน 2. ดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ 3. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ 4. ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามช่วงเวลาที่กำหนด 5. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านการจัดห้องเรียน ด้านวัตถุประสงค์ ด้านการใช้ครูให้ถูกต้องตามความถนัด ความรู้ความสามารถอย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ อัมภา บุญช่วย (อ้างถึงใน สุธีร์ เอกอินทร์ และณรงค์ อักขิโสภา: 2537) กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการ ดังนี้ การจัดชั้นเรียนควรจัดให้เหมาะสมกับความรู้ของผู้เรียน และควรจัดห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน และ สุมิตร คุณานุกร (2523: 33-34) กล่าวถึงหลักสูตรทั่วไปมีองค์ประกอบ 4 อย่าง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) เนื้อหา (Content) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) การประเมินผล (Evaluation)

ด้านภาวะผู้นำ โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. ด้านผู้บริหารเป็นกันเองกับครู 2. ด้านให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิดและพัฒนา 3. ด้านผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน 4. ด้านผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง 5. ด้านเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านการมีส่วนร่วมของครู ด้านการสื่อสาร ด้านวิชาการ และด้านการแสวงหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ Robert L. Katz (1986: 29) กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้นำ คือ ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills) ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทุกประเภท เข้าใจผู้อื่น ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเป็นกันเอง Thomas J. Peter and Robert H. Waterman (2531: 25-27) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้องค์กรคิดเด่นและประสบความสำเร็จ คือ สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานเกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาองค์กร อัมภา บุญช่วย (2537: 30-32) กล่าวไว้ว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียนให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องมีการกำหนดนโยบายทางด้านวิชาการของโรงเรียนให้ชัดเจน และแจ้งให้ครูทุกคนได้ทราบและ

ความคิดเห็นของผู้เรียน

ด้านการวางแผน โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. ด้านเนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก 2. ด้านครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร 3. ด้านครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน 4. ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียนน่าสนใจ 5. ด้านครูออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านหลักสูตร ด้านการสอน ด้านกำลังคน ด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการ 2 ท่าน ดังนี้ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546: 158) กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดี ดังนี้ หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องกันไป และจะต้องเรียงลำดับความยากง่ายไม่ให้ขาดตอนจากกัน สุมิตร คุณานุกร (2523: 33) กล่าวถึงการสอนของครู ไว้ว่าครูเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อครูลงมือสอน การเอาใจใส่ต่อการสอน การสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม

ด้านการจัดการ โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน 2. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป 3. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ 4. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน 5. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านหลักสูตร ด้านการสอน ด้านบุคคลากรดูแลงานวิชาการ ด้านจำนวนผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2546: 56) กล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้ ควรพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2548: 215-217) ได้เขียนถึง การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ ควรคำนึงถึง จำนวนผู้เรียน เนื่องจากมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนมาก ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง

ด้านภาวะผู้นำ โดยรวมพบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ดังนี้ คือ 1. ด้านผู้บริหารบุคลิกดี 2. ด้านผู้บริหารมีความซื่อสัตย์ 3. ด้านผู้บริหารตรงต่อเวลา 4. ด้านผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน 5. ด้านผู้บริหารมีความรับผิดชอบ แสดงว่าโรงเรียนเน้นด้านคุณลักษณะผู้นำที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน กิติ ตย์คานนท์ (2532: 71-72) กล่าวถึงคุณลักษณะผู้นำที่ดี ควรมีทั้งกาย วาจา ใจ ความคิด การงานและสังคม ดังนี้ ทำทางบุคลิกดี มีความซื่อสัตย์สุจริตต่อตนเองและผู้อื่น ตรงต่อเวลา Robert L. Katz (1986: 29) ทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้นำ ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills) ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทุกประเภท รู้จักยอมรับเมื่อมีข้อบกพร่อง ผู้บริหารจะต้องรู้จักตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเป็นกันเอง และนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525: 96) กล่าวถึงลักษณะประจำตัวของผู้นำที่ดี ควรเป็นผู้มีความรับผิดชอบ (Responsibility) ผู้นำจะต้องเป็นคนที่คนอื่นจะพึ่งพาได้ มีความคิดริเริ่ม

5.4.2 ผลการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนด้านการวางแผนด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ด้านเชื้อชาติ พบว่ามีข้อน่าสนใจ ดังนี้ คือ

ด้านการวางแผน พบว่า ด้านความสามารถของครู ด้านการสอน ด้านการพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาของผู้เรียน ด้านความหลากหลายของอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านช่วงเวลาการวัดและประเมินผล ชาวญี่ปุ่นมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

ด้านการจัดการ พบว่า ด้านความหลากหลายของหลักสูตร ด้านจัดครูสอนตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์ และการจัดดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนด ชาวญี่ปุ่นมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

ด้านภาวะผู้นำ พบว่า ด้านผู้บริหารให้การสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน ด้านความตรงต่อเวลาของผู้บริหาร และด้านความรับผิดชอบของผู้บริหาร ชาวญี่ปุ่นมีความเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ

5.5 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ผลการวิจัยครั้งนี้ มีประโยชน์มากยิ่งขึ้นจึงควรมีการนำผลจากการวิจัย และมีการศึกษาเพิ่มเติม ดังข้อเสนอแนะต่อไปนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. โรงเรียนควรพัฒนาปรับปรุง ด้านประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ ด้านการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการปรับปรุงสถานที่ สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเอาใจใส่การสอนของครู โดยผู้บริหารควร ไปเยี่ยมห้องเรียนในขณะที่ครูกำลังสอนอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านส่งเสริมกิจกรรมนอกชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน และด้านความก้าวหน้าในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียน ให้มากขึ้น

2. สำหรับโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่เปิดใหม่หรือกำลังจะเปิดควรนำข้อดีด้านต่างๆ ไปเป็นแนวทางการบริหารจัดการการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ดังนี้

ด้านวิชาการ ให้ความสำคัญด้านหลักสูตรและการสอน เพราะงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา จัดทำแผนการสอนทั้งด้านเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไป และให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดำเนินการสอนตามแผนการสอนและวัตถุประสงค์ วัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามเวลาที่กำหนด และผู้บริหารควรสื่อสารงานด้านวิชาการให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน

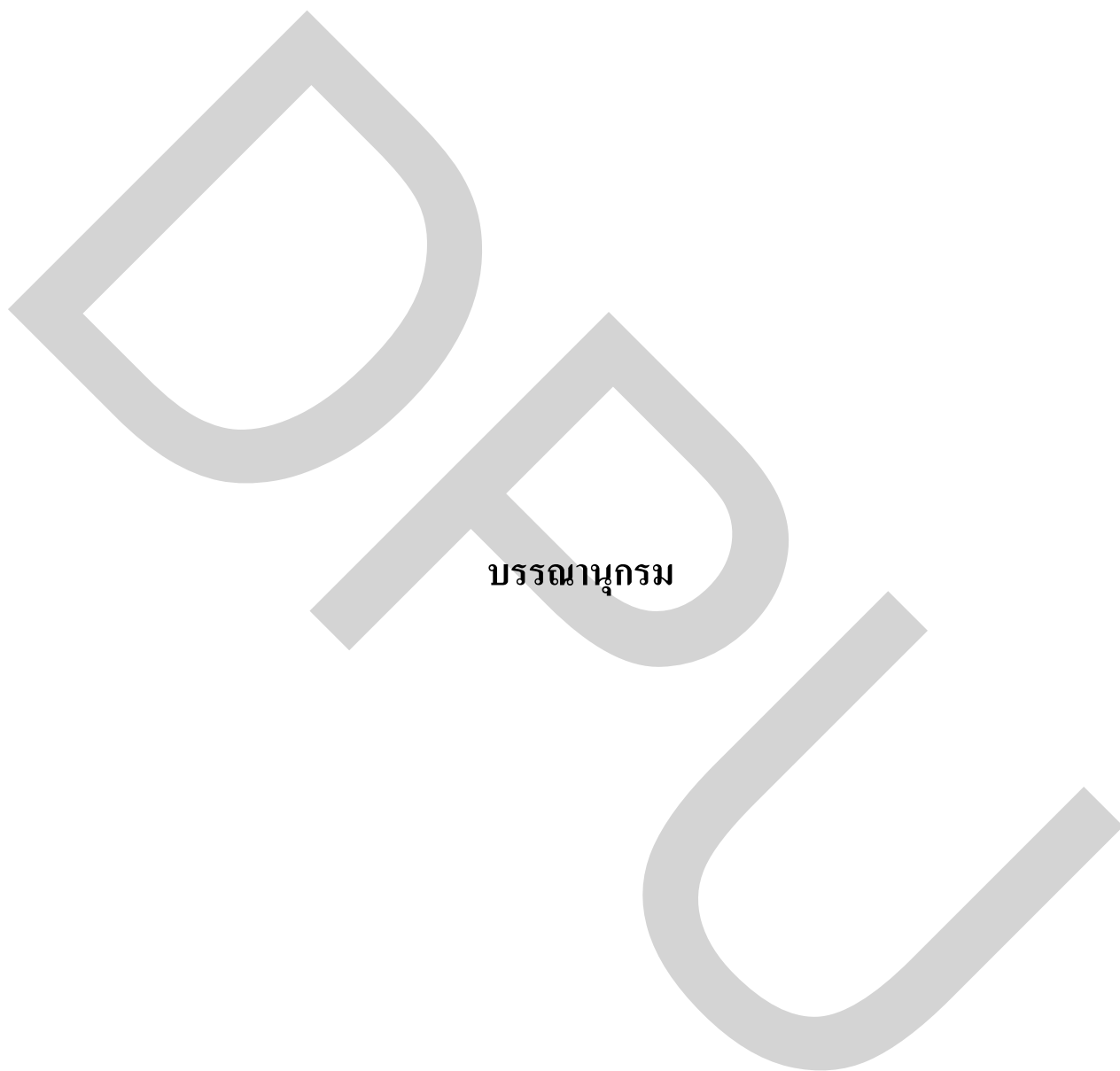
ด้านบุคคล ให้ความสำคัญด้านการอบรมความรู้ครูด้านการสอน เพื่อพัฒนาการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ มอบหมายให้ครูสอนตามความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างเหมาะสมแต่ละระดับชั้นเรียน ผู้บริหารควรมีความเป็นกันเองกับครู และให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิด ร่วมพัฒนาหลักสูตร

ด้านบริหารทั่วไป ให้ความสำคัญด้านจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน โดยจำนวนที่เหมาะสม คือ 10-15 คน

5.5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ในด้านการดำเนินธุรกิจ โรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

2. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทย เช่น ต้องการเรียนอะไร ต้องการกิจกรรมเสริมการเรียนภาษาไทยอะไร ต้องการหลักสูตรแบบไหน เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: ชุดการพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน(ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เมธิทิปส์.
- กฤษณา โอภาสวัฒนา. (2527). การวางแผนและการประเมินผล: ฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2546). วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- กิติ ตย์คานนท์. (2532). นักบริหารที่ทันสมัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บัตเตอร์ฟลาย.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2526). กระบวนการบริหารและการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- เจริญ งามชัด. (2539). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รัชย์. (2546). การนิเทศภายใน. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2525). ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- นิภา เพชรสม. (2542). หลักสูตรและการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล. เพชรบุรี: สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น(ครั้งที่6). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. . กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรีชา หิรัญประดิษฐ์. (2545). สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย (รายงานการวิจัย). . กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: สหมิตร ออฟเซท.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2552). การวิจัยด้านการจัดการการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ภิญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสถานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์
ดิสคัฟเวอรี.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2525). การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่(ครั้งที่3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอ
เดียนสโตร์.
- วิรุทธ พจน์เสถียรกุล. (2552). การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวญี่ปุ่นในปัจจุบัน (รายงาน
การวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สงัด อุทรานันท์. (2528). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: เซ็นเตอร์พับลิเคชั่น.
- สนานจิตร สุคนธ์ทรัพย์. (2524). แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนและการบริหารการศึกษา. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บ็ุกฟอียท์.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช. (2526). การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
_____. (2527). ฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บ็ุกฟอียท์.
- สุนีย์ ภูพันธ์ . (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร. ชียงใหม่: สำนักพิมพ์
The knowledge Center.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). หลักสูตรและการสอน(ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุริยวรรณ เสถียรสุคนธ์. (2551-2552). ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน (รายงาน
การวิจัย). กรุงเทพฯ: โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรมสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-
ญี่ปุ่น.
- อัมภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน(ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง
เฮ้าส์.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: เอส ดี เฟลตส.
- อุทัย บุญประเสริฐ และชโลมใจ กิงการวัฒน์. (2528). หลักและแนวทางในการจัดการนิเทศภายใน
สำหรับโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์น.

Harry Truman อ้างถึงใน สมภพ โรจนพันธ์. (2532). **การบริหารสู่ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มณฑนาสถาปัตย์.

Thomas J. Peter and Robert H. Waterman Jr. (2531 แปลโดย วีรชัย ตันติวีระวิทยา). **ค้นค้นหาความเป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.

บทความ

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์. (2548, พฤศจิกายน). “การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.” วารสารวรรณวิทัศน์ (มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) 5. หน้า 215-217.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

“พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550”. (2551, 11 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 7 ก. หน้า 29-60. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2554, จาก <http://kormor.obec.go.th/act/act066.pdf>

ธนาคารโลกและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.). (2554, 20 ตุลาคม).

. สืบค้นเมื่อ 1

มกราคม 2555, จาก <http://www.thaipublica.org/2011/10/doing-business-2012>

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการกลุ่มประชาสัมพันธ์สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ. (2553, 30 มิถุนายน). การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558. สืบค้น เมื่อ 13 พฤษภาคม 2554, จาก

<http://www.bic.moe.go.th/th/images/stories/book/other/ASEAN/ed-building-ASEANcommunity.pdf>

ภาษาต่างประเทศ

BOOKS

Kast, F.E. & Rosenzweig, J.E. (1979). **Organization and management**. New York: Mc Craw Hill.

Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education**. New York: Mc Craw Hill.

Hinda Taba. (1962). **Curriculum Development**. New York: Harcourt Brace & World.

Kreitner, Robert. (1983). **Management**. (Second Edition) Boston: Houghton Mifflin.

Robert, L. Katz. (1986). **The Principalship**. New York: Macmillan Publishing Company.

Fiste, RS. (1957). **The Task of Educational Administration in Administrative Behavior in Education**. New York: Harper and Row.

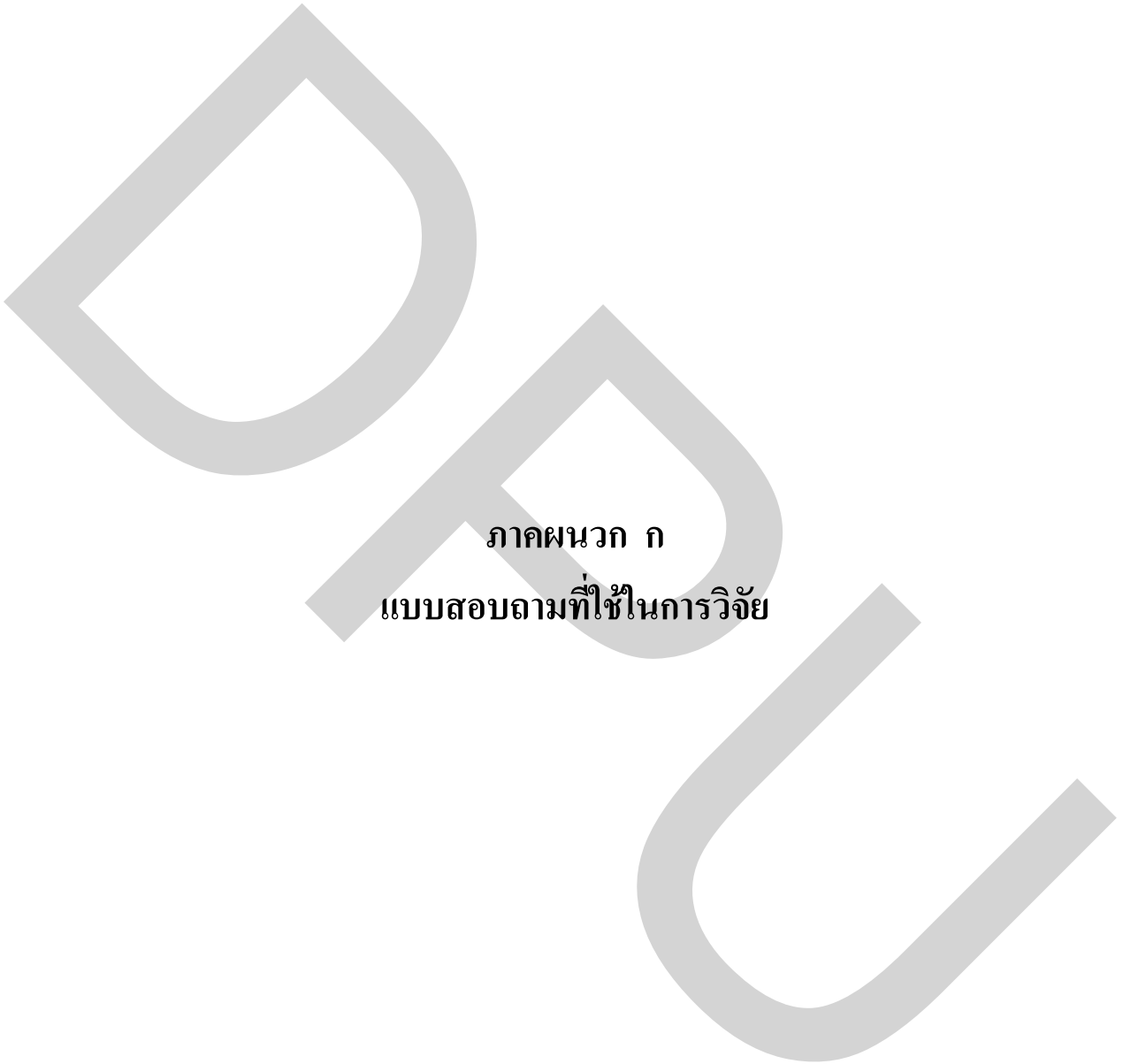
Saylor, J. Galen and Willian H. Alexander. (1971). **Planning Curriculum for school**. New York: Holt, Rinehart and Winston.

ด

พ

ภาคผนวก

๕

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับครู

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย
สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ข้อ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
ที่ตรงกับสถานภาพ

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี

3. ประสบการณ์

- น้อยกว่า 5 ปี
 ตั้งแต่ 5 – 10 ปี
 มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับ
ชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพ
ของการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน
กรุงเทพมหานคร มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	มาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	น้อยที่สุด

สภาพการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการวางแผน (Planning)					
1. หลักสูตรของท่านได้รับการวางแผนเพื่อพัฒนา อย่างต่อเนื่อง					
2. แผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร					
3. ความเหมาะสมของช่วงเวลาการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น					
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ ความสามารถของบุคคลในองค์กร					
5. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรม เพื่อนำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน					
6. จัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน					
7. วางแผนใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด					
8. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและ หลักสูตร					

สภาพการจัดการ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
10. วางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ					
2. ด้านการจัดการ (Management)					
11. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป					
12. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
13. ดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
14. ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามเวลาที่กำหนด					
15. โรงเรียนดำเนินการมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน					
16. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์					
17. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน					
18. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร					
19. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อปรับปรุงสถานที่					
20. ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ					
3. ด้านภาวะผู้นำ (Leading)					
21. ผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง					
22. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆเพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม					

สภาพการจัดการ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
23. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน					
24. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู					
25. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็นประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการสอนอยู่					
26. ให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิดและพัฒนา					
27. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
28. ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน					
29. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาหลักสูตร					
30. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นอกชั้นเรียน					

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน

การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย
สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ข้อ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ
ที่ตรงกับสถานภาพ

1. เพศ

- ชาย
 หญิง

2. เชื้อชาติ

- ญี่ปุ่น
 จีน
 อื่นๆ

3. ระดับชั้นเรียน

- คั้น
 กลาง
 สูง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร

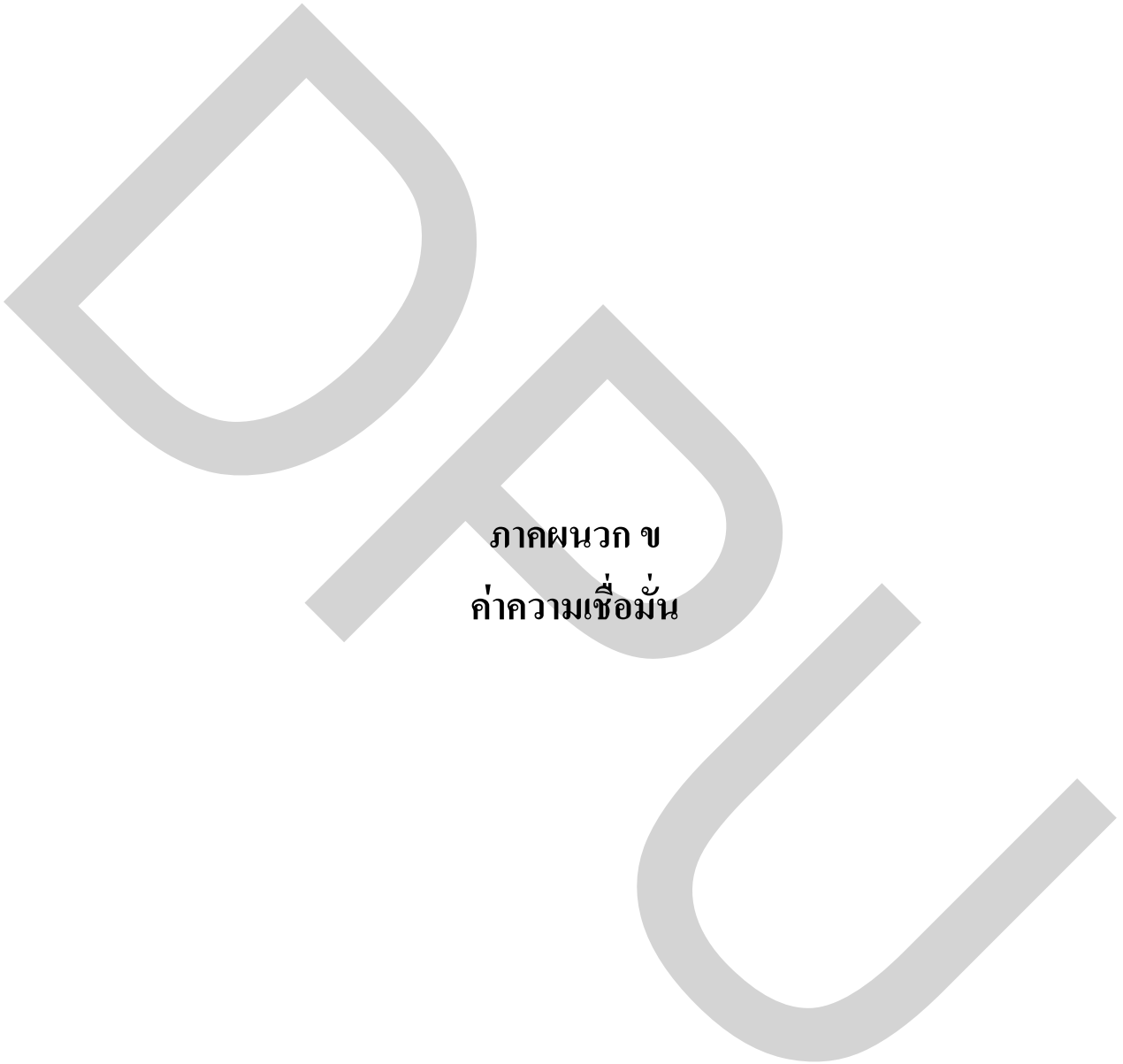
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 29 ข้อ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพของการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร มี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	มาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	น้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ	น้อยที่สุด

สภาพการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการวางแผน (Planning)					
1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก					
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร					
3. ครูออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยคำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน					
4. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาของผู้เรียนได้					
5. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและประเมินผล					
6. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน					
7. ครูมีความรู้ความสามารถในการสอน					
8. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลาย					
9. โฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียนน่าสนใจ					
2. ด้านการจัดการ (Management)					
10. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน					

สภาพการจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
11. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย					
12. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป					
13. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
14. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์					
15. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนด					
16. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน					
17. จัดครูสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์					
18. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน					
19. แผนที่โรงเรียนในสื่อประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย					
3. ด้านภาวะผู้นำ (Leading)					
20. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร					
21. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน					
22. ผู้บริหารใส่ใจติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน					
23. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน					
24. ผู้บริหารตรงต่อเวลา					

สภาพการจัดการ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
25. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ					
26. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้					
27. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน					
28. ผู้บริหารบุคลิกดี					
29. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์					

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่น

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับครู
การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย
สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.917	30

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียน
 การวิจัยเรื่อง การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย
 สำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
 ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ

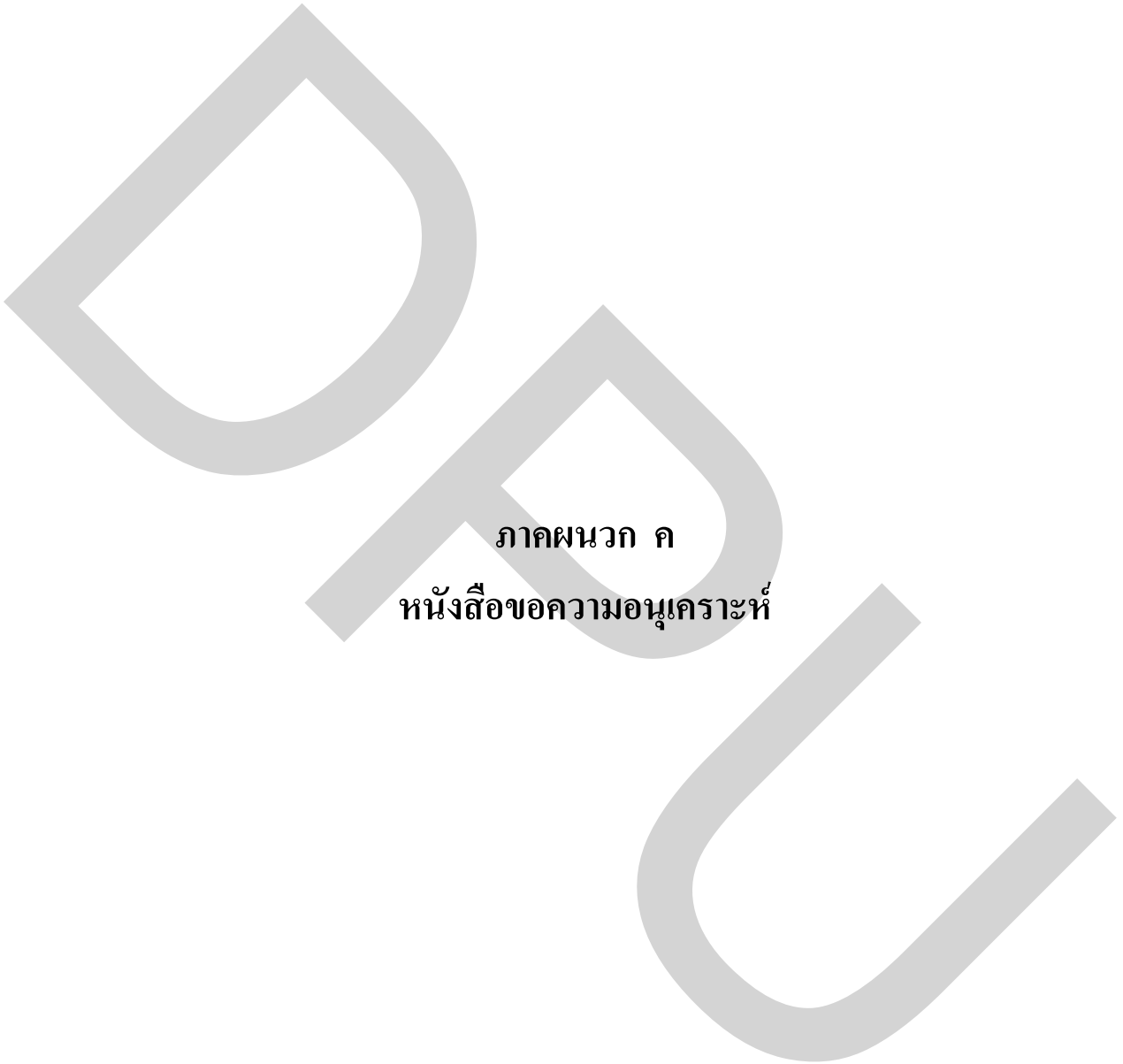
Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	29	100.0
	Excluded ^a	0	0.0
	Total	29	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
0.953	29

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ที่ บว.0401(1)/001

วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศศรี กมลเวชช

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นายน้องรัก แซ่เต้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นายน้องรัก แซ่เต้ 089-440-9838)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ที่ บว.0401(1)/001
จาก บัณฑิตวิทยาลัย
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ชาติไทย

วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นายน้องรัก แซ่เต๋ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศา จิตรน้อมรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นายน้องรัก แซ่เต๋ 089-440-9838)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ที่ บว.0401(1)/001

วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

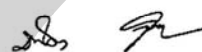
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนิธระวา คามดิษฐ์

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นายน้องรัก แซ่เต๋ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิศา จิตรน้อมรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นายน้องรัก แซ่เต๋ 089-440-9838)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ที่ บว.0401(1)/001
จาก บัณฑิตวิทยาลัย
เรียน อาจารย์โชติ แยมแสง

วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นายน้องรัก แซ่เต๋ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร"

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา จิตรน้อมรัตน์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570
(นายน้องรัก แซ่เต๋ 089-440-9838)

DPU 2511

 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
 มุ่งนำความรู้ สู่การปฏิบัติ

Dhurakij Pundit University

 ๑๑๑/๑-๔ ถนนประชาชื่น หลีกสี กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ (๖๖๒) ๙๕๔-๗๓๐๐ โทรสาร (๖๖๒) ๕๘๑-๙๖๐๕-๖
 110/1-4 Prachachuen Rd., Laksi, Bangkok 10210 Tel. (662) 954-7300 Fax. (662) 589-9605-6 www.dpu.ac.th

ที่ มธบ 0401(1)/02467

29 กุมภาพันธ์ 2555

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

เรียน คร.ดวงใจ ชั่วบารุง

ด้วย นายน้องรัก แซ่เต้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จนิดา จิตร์น้อมรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นายน้องรัก แซ่เต้ 089-440-9838)

DPU

www.dpu.ac.th

ที่ มทรบ 0401(1)/03103

15 มีนาคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

ด้วย นายบ็องรัก แฉ่เต้ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษา
 ค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทย
 สำหรับชาวต่างชาติ ในกรุงเทพมหานคร"

วิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจเทคโนโลยี จึงขออนุญาตแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายใน
 โรงเรียนของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
 ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินสาร์ตน์
 รักษาการคณบดีวิทยาลัยครูศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
 คณิศารบดี

วิทยาลัยครูศาสตร์
 โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 647,648
 (นายบ็องรัก แฉ่เต้ 089-440-9838)

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศศรี กมลเวช ที่ปรึกษาอธิการบดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ชาติไทย ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตย สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนิธระวา คามดิษฐ์ ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารการศึกษาคณะ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
4. อาจารย์โชติ แยมแสง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
5. ดร. ดวงใจ ช่วยบำรุง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์สภาพการจัดการการสอนภาษาไทยของโรงเรียนสอน
ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของ
ครู และผู้เรียนด้านการวางแผน ด้านการจัดการ และด้านภาวะผู้นำ

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการวางแผน			
1. หลักสูตรของท่านได้รับการวางแผนเพื่อพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	3.93	.93	มาก
2. แผนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร	4.16	.97	มาก
3. ความเหมาะสมของช่วงเวลาการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น	3.87	1.26	มาก
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ ความสามารถของบุคคลในองค์กร	4.07	.84	มาก
5. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ได้รับการอบรม เพื่อนำความรู้มาพัฒนาการเรียนการสอน	4.21	.61	มาก
6. จัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน	4.33	.47	มาก
7. วางแผนใช้อาคารสถานที่เพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุด	3.89	.75	มาก
8. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและ หลักสูตร	3.57	.60	มาก
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ	3.70	.84	มาก
10. วางแผนประชาสัมพันธ์โรงเรียนเพื่อให้ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	3.11	.75	ปานกลาง

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการ			
1. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป	3.77	.82	มาก
2. โรงเรียนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.84	.87	มาก
3. ดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.09	.94	มาก
4. ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามช่วงเวลาที่กำหนด	3.87	1.26	มาก
5. โรงเรียนดำเนินการมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	3.76	.80	มาก
6. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์	4.00	.79	มาก
7. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	4.24	.60	มาก
8. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	3.84	.87	มาก
9. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อปรับปรุงสถานที่	3.17	1.27	ปานกลาง
10. ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	2.69	1.22	ปานกลาง

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของครู		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านภาวะผู้นำ			
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.84	.87	มาก
2. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.83	.68	มาก
3. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน	4.24	.43	มาก
4. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู	4.59	.49	มากที่สุด
5. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็นประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการสอนอยู่	3.50	1.27	ปานกลาง
6. ให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิดและพัฒนา	4.41	.62	มาก
7. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.17	1.42	ปานกลาง
8. ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.41	1.08	ปานกลาง
9. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาหลักสูตร	3.56	1.01	มาก
10. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นอกชั้นเรียน	3.31	.86	ปานกลาง

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการวางแผน			
1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.44	.61	มาก
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับหลักสูตร	3.99	.58	มาก
3. ครูออกแบบการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนโดย คำนึงถึงความรู้ของผู้เรียน	3.51	.81	ปานกลาง
4. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียนภาษาของผู้เรียนได้	3.24	1.14	ปานกลาง
5. ความเหมาะสมของช่วงเวลาในการวัดและ ประเมินผล	2.90	1.48	ปานกลาง
6. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.74	.78	มาก
7. ครูมีความรู้ความสามารถในการสอน	3.40	1.13	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความหลากหลาย	3.31	1.19	ปานกลาง
9. โฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียนน่าสนใจ	3.61	.68	มาก

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการ			
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอน สอดคล้องต่อเนื่องกัน	4.03	.65	มาก
2. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย	3.03	1.25	ปานกลาง
3. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่ เปลี่ยนไป	3.93	.61	มาก
4. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	3.76	.64	มาก
5. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตาม วัตถุประสงค์	3.90	.59	มาก
6. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตาม ช่วงเวลาที่กำหนด	2.83	1.41	ปานกลาง
7. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการ อย่างชัดเจน	3.86	.99	มาก
8. จัดครูสอนตรงตามความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์	3.45	1.07	ปานกลาง
9. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่ง ห้องเรียน	3.80	.56	มาก
10. แผนที่โรงเรียนในสื่อประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย	3.74	.57	มาก

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ความคิดเห็นของผู้เรียน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านภาวะผู้นำ			
1. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจากผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร	4.01	.58	มาก
2. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน	4.03	.57	มาก
3. ผู้บริหารใส่ใจติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.70	.84	มาก
4. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอกชั้นเรียน	3.16	1.43	ปานกลาง
5. ผู้บริหารตรงต่อเวลา	4.15	.74	มาก
6. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ	4.08	.72	มาก
7. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้	3.99	.75	มาก
8. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.14	.70	มาก
9. ผู้บริหารบุคลิกดี	4.19	.61	มาก
10. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์	4.16	.66	มาก

ภาคผนวก จ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในการจัดการการสอนภาษาไทย
ของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติในกรุงเทพมหานคร
โดยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน						
1. หลักสูตรของท่านได้รับการ วางแผนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.00	.82	3.92	.96	.291	.776
2. แผนการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	4.10	.87	4.17	.99	-.218	.830
3. ความเหมาะสมของช่วงเวลา การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนในแต่ละระดับชั้น	3.60	1.26	3.92	1.26	-.733	.477
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ ตรงกับความรู้ความสามารถของ บุคคลในองค์กร	3.80	.67	4.08	.86	-.349	.732
5. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ ได้รับการอบรมเพื่อนำความรู้มา พัฒนาการเรียนการสอน	4.00	.66	4.25	.60	-1.113	.288
6. จัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน	4.30	.48	4.33	.47	-.202	.843
7. วางแผนใช้อาคารสถานที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.70	.67	3.92	.76	-.921	.374
8. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณเพื่อ พัฒนาครูและหลักสูตร	3.50	.71	3.58	.64	-.349	.733
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียน การสอนอย่างเพียงพอ	3.90	.73	3.67	.85	.904	.382
10. วางแผนประชาสัมพันธ์ โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจ จากผู้เรียนชาวต่างชาติ	3.30	.68	3.08	.76	.921	.374

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการจัดการ						
1. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่ เปลี่ยนไป	3.90	.73	3.75	.83	.583	.569
2. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	3.90	.74	3.83	.90	.255	.802
3. ดำเนินการสอนเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้	4.10	.87	4.08	.96	.055	.957
4. ดำเนินการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนตามเวลาที่ กำหนด	3.60	1.26	3.92	1.26	-.733	.477
5. โรงเรียนดำเนินการมอบหมาย บุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่าง ชัดเจน	3.80	.63	3.75	.83	.220	.829
6. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละ ระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์	4.00	.66	4.00	.82	.000	1.000
7. ความเหมาะสมของจำนวน ผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	4.20	.63	4.25	.60	-.233	.820
8. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนา ครูและหลักสูตร	3.90	.73	3.83	.90	.255	.802
9. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อปรับปรุง สถานที่	3.70	.67	3.08	1.33	2.250**	.034
10. ใช้สิ่งสิ่งพิมพ์ในการ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความ สนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	3.30	.68	2.58	1.26	2.666**	.014

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านภาวะผู้นำ						
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง	3.90	.73	3.83	.90	.255	.802
2. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆเพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	3.80	.63	3.83	.69	-.152	.881
3. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน	4.20	.42	4.25	.43	.095	.926
4. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู	4.60	.51	4.58	.49	.095	.926
5. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็นประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการสอนอยู่	4.00	.66	3.42	1.33	2.145**	.043
6. ให้ความสำคัญกับครูในการร่วมคิดและพัฒนา	4.40	.52	4.42	.64	-.091	.929
7. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.70	1.16	3.08	1.45	1.497	.156
8. ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน	3.90	.74	3.33	1.11	2.067	.055
9. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาหลักสูตร	3.90	.73	3.50	1.05	1.482	.158
10. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงประสบการณ์นอกชั้นเรียน	3.20	.91	3.33	.85	-.429	.676

การจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทย	ต่ำกว่า ปริญญตรี		ปริญญตรี		สูงกว่า ปริญญตรี		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน								
1. หลักสูตรของท่านได้รับการ วางแผนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	-	-	3.96	.94	3.86	.94	.390	.698
2. แผนการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	-	-	4.02	1.04	4.45	.73	-1.992	.051
3. ความเหมาะสมของช่วงเวลา การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนในแต่ละระดับชั้น	-	-	4.21	.87	3.14	1.64	2.881 *	.008
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงาน ให้ตรงกับความรู้ความสามารถ ของบุคคลในองค์กร	-	-	4.08	.87	4.05	.78	.181	.857
5. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ ได้รับการอบรมเพื่อนำความรู้มา พัฒนาการเรียนการสอน	-	-	4.29	.50	4.05	.78	1.349	.188
6. จัดครูให้เพียงพอกับผู้เรียน	-	-	4.33	.47	4.32	.47	.123	.902
7. วางแผนใช้อาคารสถานที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	-	-	4.06	.75	3.50	.59	3.354 *	.002
8. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	-	-	3.63	.67	3.45	.60	1.066	.292
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการเรียน การสอนอย่างเพียงพอ	-	-	3.58	.84	3.95	.79	-1.791	.080
10. วางแผนประชาสัมพันธ์ โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความสนใจ จากผู้เรียนชาวต่างชาติ	-	-	2.81	.44	3.77	.87	-4.896 *	.000

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ต่ำกว่า ปริญญตรี		ปริญญตรี		สูงกว่า ปริญญตรี		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการจัดการ								
1. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมที่ เปลี่ยนไป	-	-	3.85	.88	3.59	.66	1.385	.172
2. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	-	-	3.96	.94	3.50	1.51	1.867	.067
3. ดำเนินการสอนเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้	-	-	3.92	.98	4.45	.61	-2.535*	.014
4. ดำเนินการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนตามเวลาที่กำหนด	-	-	4.21	.87	3.14	.60	2.881*	.008
5. โรงเรียนดำเนินการมอบหมาย บุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่าง ชัดเจน	-	-	3.80	.80	3.55	.35	1.724	.090
6. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละ ระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์	-	-	3.98	.81	4.05	.43	-.324	.747
7. ความเหมาะสมของจำนวน ผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	-	-	4.40	.53	3.91	.51	3.217*	.003
8. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครู และหลักสูตร	-	-	3.96	.94	3.59	.66	1.867	.067
9. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อปรับปรุง สถานที่	-	-	3.02	1.46	3.73	.70	-1.940	.057
10. ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความ สนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	-	-	2.19	1.02	3.77	1.25	-6.687*	.000

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ต่ำกว่า ปริญญตรี		ปริญญตรี		สูงกว่า ปริญญตรี		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านภาวะผู้นำ								
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญงาน วิชาการอย่างต่อเนื่อง	-	-	3.96	.94	3.59	.66	1.867	.067
2. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆเพื่อ การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงของสังคม	-	-	3.86	.68	3.55	.59	2.568*	.014
3. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้ บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน	-	-	4.31	.46	4.09	.29	2.403*	.019
4. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู	-	-	4.67	.47	4.41	.50	2.021	.050
5. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็น ประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำการ สอนอยู่	-	-	3.25	1.37	4.05	.79	-3.062*	.003
6. ให้ความสำคัญกับครูในการร่วม คิดและพัฒนา	-	-	4.46	.68	4.32	.48	.990	.326
7. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	-	-	3.19	1.48	3.14	1.32	.145	.886
8. ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ การเรียนการสอน	-	-	3.17	1.11	3.95	.78	-3.389 *	.001
9. สนับสนุนงบประมาณเพื่อการ พัฒนาหลักสูตร	-	-	3.54	1.14	3.59	.66	-.226	.822
10. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์นอกชั้นเรียน	-	-	3.60	.61	2.68	.99	4.017 *	.000

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ประสบการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.144	2.572	3.105	.051
	ภายในกลุ่ม	67	55.499	.828		
	รวม	69	60.643			
1. หลักสูตรของท่านได้รับการ วางแผนเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	2	.295	.148	.152	.859
	ภายในกลุ่ม	67	64.976	.970		
	รวม	69	65.271			
2. แผนการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	24.687	12.343	9.712*	.000
	ภายในกลุ่ม	67	85.156	1.271		
	รวม	69	109.843			
3. ความเหมาะสมของช่วงเวลา การวัดและประเมินผลการเรียน การสอนในแต่ละระดับชั้น	ระหว่างกลุ่ม	2	.144	.072	.099	.905
	ภายในกลุ่ม	67	48.499	.724		
	รวม	69	48.643			
4. วางแผนเพื่อมอบหมายงานให้ ตรงกับความรู้ความสามารถของ บุคคลในองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	2	1.902	.951	2.668	.077
	ภายในกลุ่ม	67	23.883	.356		
	รวม	69	25.786			
5. วางแผนในการส่งเสริมครูให้ ได้รับการอบรมเพื่อนำความรู้มา พัฒนาการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	.173	.087	.380	.686
	ภายในกลุ่ม	67	15.270	.228		
	รวม	69	15.443			
6. จัดครูให้เพียงพอกับนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2				
	ภายในกลุ่ม	67				
	รวม	69				

การจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทย	ประสบการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
7. วางแผนใช้อาคารสถานที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด	ระหว่างกลุ่ม	2	4.860	2.430	4.757*	.012
	ภายในกลุ่ม	67	34.226	.511		
	รวม	69	39.086			
8. วางแผนใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	3.230	1.615	4.175*	.020
	ภายในกลุ่ม	67	25.913	.387		
	รวม	69	29.143			
9. จัดเตรียมอุปกรณ์ในการ เรียนการสอนอย่างเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	2	.810	.405	.567	.570
	ภายในกลุ่ม	67	47.890	.715		
	รวม	69	48.700			
10. วางแผนประชาสัมพันธ์ โรงเรียนเพื่อให้ได้รับความ สนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.718	6.859	18.116*	.000
	ภายในกลุ่ม	67	25.368	.379		
	รวม	69	39.086			

การจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทย	ประสบการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านการจัดการ						
1. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ สังคมที่เปลี่ยนไป	ระหว่างกลุ่ม	2	7.618	3.809	6.591*	.002
	ภายในกลุ่ม	67	38.724	.578		
	รวม	69	46.343			
2. โรงเรียนดำเนินการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.932	4.966	7.677*	.001
	ภายในกลุ่ม	67	43.340	.647		
	รวม	69	53.271			
3. ดำเนินการสอนเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.125	.562	.624	.539
	ภายในกลุ่ม	67	60.361	.901		
	รวม	69	61.486			
4. ดำเนินการวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอน ตามช่วงเวลาที่กำหนด	ระหว่างกลุ่ม	2	24.687	12.343	9.712*	.000
	ภายในกลุ่ม	67	85.156	1.271		
	รวม	69	109.843			
5. โรงเรียนดำเนินการ มอบหมายบุคคลดูแลงานด้าน วิชาการอย่างชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.885	.943	1.469	.237
	ภายในกลุ่ม	67	42.986	.642		
	รวม	69	44.871			
6. มอบหมายให้ครูสอนแต่ละ ระดับชั้นสอนตรงตามความรู้ ความสามารถและ ประสบการณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	.117	.058	.089	.915
	ภายในกลุ่ม	67	43.883	.655		
	รวม	69	44.000			

การจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทย	ประสบการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
7. ความเหมาะสมของจำนวน ผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.196	3.598	13.639	.050
	ภายในกลุ่ม	67	17.675	.264		
	รวม	69	24.871			
8. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนา ครูและหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	9.932	4.966	7.677*	.001
	ภายในกลุ่ม	67	43.340	.647		
	รวม	69	53.271			
9. ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อ ปรับปรุงสถานที่	ระหว่างกลุ่ม	2	11.563	5.781	1.228	.302
	ภายในกลุ่ม	67	100.380	1.498		
	รวม	69	111.943			
10. ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียน ชาวต่างชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2	46.180	23.090	27.185*	.000
	ภายในกลุ่ม	67	56.906	.849		
	รวม	69	103.086			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ประเภทการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านภาวะผู้นำ 1. ผู้บริหารให้ความสำคัญงาน วิชาการอย่างต่อเนื่อง	ระหว่างกลุ่ม	2	9.932	4.966	7.677*	.001
	ภายในกลุ่ม	67	43.340	.647		
	รวม	69	53.271			
2. เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่ๆเพื่อ การพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	10.198	5.099	15.710*	.000
	ภายในกลุ่ม	67	21.745	.325		
	รวม	69	31.943			
3. ผู้บริหารสามารถสื่อสารให้ บุคลากรในองค์กรเข้าใจตรงกัน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.715	.858	5.151	.058
	ภายในกลุ่ม	67	11.156	1.428		
	รวม	69	12.871			
4. ผู้บริหารเป็นกันเองกับครู	ระหว่างกลุ่ม	2	3.254	1.627	7.940	.081
	ภายในกลุ่ม	67	13.731	.205		
	รวม	69	16.986			
5. ผู้บริหารไปเยี่ยมห้องเรียนเป็น ประจำในขณะที่ผู้สอนกำลังทำ การสอนอยู่	ระหว่างกลุ่ม	2	15.822	7.911	5.540	.066
	ภายในกลุ่ม	67	95.678	.167		
	รวม	69	111.500			
6. ให้ความสำคัญกับครูในการ ร่วมคิดและพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	2	.765	.382	.977	.382
	ภายในกลุ่ม	67	26.221	.391		
	รวม	69	26.986			
7. ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.198	4.099	2.084	.132
	ภายในกลุ่ม	67	131.745	1.966		
	รวม	69	139.943			

การจัดการการสอนภาษาไทย ของโรงเรียนสอนภาษาไทย	ประสบการณ์	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
8. ให้การสนับสนุนด้าน อุปกรณ์การเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.737	4.368	2.051	.122
	ภายในกลุ่ม	67	72.249	1.078		
	รวม	69	80.986			
9. สนับสนุนงบประมาณ เพื่อการพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	4.086	2.043	2.037	.138
	ภายในกลุ่ม	67	67.186	1.003		
	รวม	69	71.271			
10. ส่งเสริมการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์นอกชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	9.923	4.962	8.076*	.001
	ภายในกลุ่ม	67	41.163	.614		
	รวม	69	51.086			

วิธีการทดสอบแบบเซฟเฟ (Scheffe' test) ดังตารางต่อไปนี้

ความเหมาะสมของ ช่วงเวลาการวัดและ ประเมินผลการเรียนใน แต่ละระดับชั้น	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.00	4.36	3.73
น้อยกว่า 5ปี	3.00	-	1.36* Sig.(.000)	0.73 Sig.(.236)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.36	-	-	.63 Sig.(.267)
มากกว่า 10 ปี	3.73	-	-	-

วางแผนใช้อาคาร สถานที่เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุด	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.50	4.10	3.82
น้อยกว่า 5ปี	3.50	-	.60* Sig.(.012)	.32 Sig.(.499)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.10	-	-	.28 Sig.(.510)
มากกว่า 10 ปี	3.82	-	-	-

วางแผนใช้จ่าย งบประมาณเพื่อพัฒนา ครูและหลักสูตร	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.25	3.74	3.55
น้อยกว่า 5ปี	3.25	-	.49* Sig.(.020)	.30 Sig.(.453)
ตั้งแต่ 5-10ปี	3.74	-	-	.19 Sig.(.649)
มากกว่า 10 ปี	3.55	-	-	-

วางแผน ประชาสัมพันธ์ โรงเรียนเพื่อให้ได้รับ ความสนใจจากผู้เรียน ชาวต่างชาติ	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.75	2.74	3.27
น้อยกว่า 5ปี	3.75	-	1.01* Sig.(.000)	.48 Sig.(.126)
ตั้งแต่ 5-10ปี	2.74	-	-	.53* Sig.(.048)
มากกว่า 10 ปี	3.27	-	-	-

โรงเรียนดำเนินการ พัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับสังคมที่ เปลี่ยนไป	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.25	3.97	4.00
น้อยกว่า 5ปี	3.25	-	.72* Sig.(.004)	.75* Sig.(.037)
ตั้งแต่ 5-10ปี	3.97	-	-	.03 Sig.(.995)
มากกว่า 10 ปี	4.00	-	-	-

โรงเรียนดำเนินการ พัฒนาหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความ ต้องการของผู้เรียน	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.25	4.10	4.00
น้อยกว่า 5ปี	3.25	-	.85* Sig.(.001)	.75 Sig.(.052)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.10	-	-	.10 Sig.(.933)
มากกว่า 10 ปี	4.00	-	-	-

ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามช่วงเวลาที่กำหนด	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.25	4.10	4.00
น้อยกว่า 5ปี	3.00	-	1.36* Sig.(.000)	.73 Sig.(.236)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.36	-	-	.63 Sig.(.267)
มากกว่า 10 ปี	3.73	-	-	-
ใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาครูและหลักสูตร	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.20	4.30	4.40
น้อยกว่า 5ปี	3.20	-	1.1* Sig.(.001)	1.2 Sig.(.059)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.30	-	-	.10 Sig.(.933)
มากกว่า 10 ปี	4.40	-	-	-
ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างชาติ	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.75	1.97	3.27
น้อยกว่า 5ปี	3.75	-	1.77* Sig.(.000)	.48 Sig.(.391)
ตั้งแต่ 5-10ปี	1.97	-	-	1.30* Sig.(.001)
มากกว่า 10 ปี	3.27	-	-	-

ผู้บริหารให้ ความสำคัญงาน วิชาการอย่างต่อเนื่อง	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		2.75	3.00	3.27
น้อยกว่า 5ปี	2.75	-	.25* Sig.(.001)	.52 Sig.(.052)
ตั้งแต่ 5-10ปี	3.00	-	-	.27 Sig.(.575)
มากกว่า 10 ปี	4.13	-	-	-

เรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร ใหม่ๆเพื่อการพัฒนา หลักสูตรให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลง ของสังคม	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		3.25	4.13	4.19
น้อยกว่า 5ปี	3.25	-	.88* Sig.(.000)	.94 Sig.(.539)
ตั้งแต่ 5-10ปี	4.13	-	-	.06 Sig.(.980)
มากกว่า 10 ปี	4.19	-	-	-

ส่งเสริมการเรียนรู้เชิง ประสบการณ์นอกชั้น เรียน	\bar{X}	น้อยกว่า 5ปี	ตั้งแต่ 5-10ปี	มากกว่า10ปี
		2.75	3.62	3.27
น้อยกว่า 5ปี	2.75	-	.87* Sig.(.001)	.52 Sig.(.214)
ตั้งแต่ 5-10ปี	3.62	-	-	.35 Sig.(.445)
มากกว่า 10 ปี	3.27	-	-	-

ภาคผนวก ฉ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เรียนในการจัดการการสอน
ภาษาไทยของโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติใน
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน						
1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจาก ง่ายไปยาก	4.64	.569	4.35	.615	2.092	.041
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	3.88	.526	4.04	.607	-1.173	.246
3. ครูออกแบบการสอนได้ เหมาะสมกับผู้เรียนโดยคำนึงถึง ความรู้ของผู้เรียน	3.80	.645	3.36	.847	2.532	.014
4. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาของผู้เรียนได้	3.40	.957	3.16	1.214	.938	.352
5. ความเหมาะสมของช่วงเวลาใน การวัดและประเมินผล	2.76	1.300	2.96	1.563	-.608	.545
6. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.88	.833	3.67	.747	1.065	.293
7. ครูมีความรู้ความสามารถในการ สอน	3.52	.963	3.35	1.205	.693	.491
8. อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความหลากหลาย	2.96	.978	3.47	1.260	-1.979	.052
9. โฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียน น่าสนใจ	3.64	.907	3.60	.564	.20	.840

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการจัดการ						
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน	3.84	.473	4.1	.712	-1.998	.050
2. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย	2.80	.913	3.13	1.375	-1.258	.213
3. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป	3.92	.400	3.93	.690	-.059	.953
4. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.96	.351	3.67	.721	2.394	.019
5. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.84	.746	3.93	.504	-.532	.598
6. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนด	2.92	1.352	2.78	1.436	.416	.680
7. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	3.76	.779	3.91	1.076	-.700	.486
8. จัดครูสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์	3.48	.770	3.44	1.198	.195	.846
9. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	3.92	.400	3.75	.615	1.515	.134
10. แผนที่โรงเรียนในสื่อประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย	3.80	.493	3.65	.584	2.102	.040

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ชาย		หญิง		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านภาวะผู้นำ						
1. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร	4.08	.400	3.98	.652	.826	.412
2. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน	3.88	.440	4.09	.617	-1.742	.086
3. ผู้บริหารใส่ใจติดตาม ความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.64	.810	3.73	.870	-.436	.665
4. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอก ชั้นเรียน	3.16	1.248	3.16	1.525	-.011	.99
5. ผู้บริหารตรงต่อเวลา	3.80	.577	4.31	.767	-3.285	.002
6. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ	3.92	.400	4.15	.826	-1.644	.104
7. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้	4.12	.526	3.93	.836	1.250	.215
8. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน	3.76	.597	4.3	.690	-3.626	.001
9. ผู้บริหารบุคลิกดี	4.08	.400	4.24	.693	-1.271	.208
10. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์	4.50	.206	4.20	.755	-.927	.357

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ญี่ปุ่น		จีน		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน						
1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจาก ง่ายไปยาก	4.68	.471	4.18	.644	3.975	.000
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	3.95	.312	4.03	.778	-.557	.580
3. ครูออกแบบการสอนได้ เหมาะสมกับผู้เรียนโดยคำนึงถึง ความรู้ของผู้เรียน	3.39	.972	3.62	.590	-1.260	.212
4. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาของผู้เรียนได้	2.80	1.327	3.69	.655	-3.821	.000
5. ความเหมาะสมของช่วงเวลาใน การวัดและประเมินผล	1.93	1.253	3.92	.900	-8.215	.000
6. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	3.73	.742	3.74	.818	-.068	.946
7. ครูมีความรู้ความสามารถในการ สอน	3.02	1.275	3.79	.801	-3.254	.002
8. อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความหลากหลาย	2.78	1.333	3.87	.695	-4.624	.000
9. โฆษณาประชาสัมพันธ์โรงเรียน น่าสนใจ	3.78	.613	3.44	.718	2.303	.024

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ญี่ปุ่น		จีน		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการจัดการ						
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน	4.20	.401	3.85	.812	2.417	.019
2. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย	2.34	1.217	3.74	.818	-6.075	.000
3. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป	4.10	.300	3.74	.785	2.637	.011
4. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.90	.700	3.62	.544	2.054	.043
5. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์	3.90	.490	3.90	.680	.038	.970
6. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามช่วงเวลาที่กำหนด	1.90	1.221	3.79	.801	-8.237	.000
7. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแลงานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	3.83	1.138	3.90	.821	-.308	.759
8. จัดครูสอนตรงตามความรู้ความสามารถและประสบการณ์	3.10	1.241	3.82	.721	-3.205	.002
9. ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	4.00	.000	3.59	.751	3.411	.002
10. แผนที่โรงเรียนในสื่อประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย	3.98	.156	3.49	.721	4.140	.000

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ญี่ปุ่น		จีน		t-test	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านภาวะผู้นำ						
1. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร	4.00	.000	4.03	.843	-.190	.850
2. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน	4.10	.300	3.95	.759	1.142	.259
3. ผู้บริหารใส่ใจติดตาม ความก้าวหน้าของผู้เรียน	3.83	.834	3.56	.852	1.406	.164
4. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอก ชั้นเรียน	2.44	1.484	3.92	.900	-5.438	.000
5. ผู้บริหารตรงต่อเวลา	4.46	.552	3.82	.790	4.198	.000
6. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ	4.37	.488	3.77	.810	3.967	.000
7. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้	3.93	.721	4.05	.793	-.733	.466
8. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.37	.536	3.90	.78	3.093	.003
9. ผู้บริหารบุคลิกดี	4.20	.401	4.18	.790	.912	.002
10. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์	4.39	.494	3.92	.739	.111	3.306

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านการวางแผน 1. เนื้อหาหลักสูตรเรียงลำดับจาก ง่ายไปยาก	ระหว่างกลุ่ม	2	8.384	4.192	15.153 *	.000
	ภายในกลุ่ม	77	21.303	.277		
	รวม	79	29.688			
2. ครูเตรียมการสอนสอดคล้องกับ หลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	.132	.066	.180	.828
	ภายในกลุ่ม	77	26.856	.349		
	รวม	79	26.987			
3. ครูออกแบบการสอนได้ เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึง ความรู้ของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.433	1.716	2.721	.072
	ภายในกลุ่ม	77	48.567	.631		
	รวม	79	52.000			
4. ครูสามารถพูด ฟัง อ่าน เขียน ภาษาของผู้เรียนได้	ระหว่างกลุ่ม	2	5.407	2.703	2.144	.124
	ภายในกลุ่ม	77	97.081	1.261		
	รวม	79	102.488			
5. ความเหมาะสมของช่วงเวลาใน การวัดและประเมินผล	ระหว่างกลุ่ม	2	6.861	2.431	1.817	.550
	ภายในกลุ่ม	77	116.339	1.511		
	รวม	79	173.200			
6. ครูเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.468	.234	.383	.683
	ภายในกลุ่ม	77	47.020	.611		
	รวม	79	47.488			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
7. ครูมีความรู้ความสามารถใน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.397	2.698	12.169*	.005
	ภายในกลุ่ม	77	95.803	1.244		
	รวม	79	101.200			
8. อุปกรณ์การเรียนการสอนมี ความหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	7.749	3.874	2.829	.065
	ภายในกลุ่ม	77	105.439	1.369		
	รวม	79	113.188			
9. โฆษณาประชาสัมพันธ์ โรงเรียนน่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.541	1.271	2.841	.065
	ภายในกลุ่ม	77	34.446	.447		
	รวม	79	36.988			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านการจัดการ						
1. โรงเรียนจัดเนื้อหาหลักสูตรการเรียนการสอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน	ระหว่างกลุ่ม	2	7.547	3.773	11.004	.060
	ภายในกลุ่ม	77	26.403	.343		
	รวม	79	33.950			
2. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่หลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	22.061	11.031	8.336*	.001
	ภายในกลุ่ม	77	101.889	1.323		
	รวม	79	123.950			
3. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนไป	ระหว่างกลุ่ม	2	3.328	1.664	4.886*	.010
	ภายในกลุ่ม	77	26.222	.341		
	รวม	79	29.550			
4. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.051	.525	1.287	.282
	ภายในกลุ่ม	77	31.437	.408		
	รวม	79	32.488			
5. โรงเรียนดำเนินการสอนเป็นไปตามวัตถุประสงค์	ระหว่างกลุ่ม	2	.283	.142	.405	.668
	ภายในกลุ่ม	77	26.917	.350		
	รวม	79	27.200			
6. โรงเรียนจัดการวัดและประเมินผลการเรียนตามเวลาที่กำหนด	ระหว่างกลุ่ม	2	50.563	25.282	18.542	.070
	ภายในกลุ่ม	77	104.987	1.363		
	รวม	79	155.550			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
7. โรงเรียนมอบหมายบุคคลดูแล งานด้านวิชาการอย่างชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.334	2.167	2.281	.109
	ภายในกลุ่ม	77	73.153	.950		
	รวม	79	77.488			
8. จัดครูสอนตรงตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.461	.731	.623	.539
	ภายในกลุ่ม	77	90.339	1.173		
	รวม	79	91.800			
9. ความเหมาะสมของจำนวน ผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.619	1.310	4.546	.054
	ภายในกลุ่ม	77	22.181	.288		
	รวม	79	24.800			
10. แผนที่โรงเรียนในสื่อ ประชาสัมพันธ์เข้าใจง่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.664	2.832	11.000	.100
	ภายในกลุ่ม	77	19.824	.257		
	รวม	79	25.488			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ด้านภาวะผู้นำ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.307	1.153	3.598*	.032
	ภายในกลุ่ม	77	24.681			
	รวม	79	26.988			
1. ผู้บริหารรับฟังความคิดเห็นจาก ผู้เรียนและนำไปพัฒนาหลักสูตร	ระหว่างกลุ่ม	2	3.813	.321	6.632	.062
	ภายในกลุ่ม	77	22.137			
	รวม	79	25.950			
2. ผู้บริหารให้คำแนะนำ คำปรึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรที่เปิดสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	12.080	1.907	10.40*	.000
	ภายในกลุ่ม	77	44.720			
	รวม	79	56.800			
3. ผู้บริหารใส่ใจติดตาม ความก้าวหน้าของผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	137.970	.287	6.953	1.02
	ภายในกลุ่ม	77	24.918			
	รวม	79	162.888			
4. ผู้บริหารสนับสนุนกิจกรรมนอก ชั้นเรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	8.587	6.040	2.284	.320
	ภายในกลุ่ม	77	35.613			
	รวม	79	44.200			
5. ผู้บริหารตรงต่อเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2	15.230	7.615	18.542	.070
	ภายในกลุ่ม	77	26.320	.342		
	รวม	79	41.550			
6. ผู้บริหารมีความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	2	15.230	7.615	18.542	.070
	ภายในกลุ่ม	77	26.320	.342		
	รวม	79	41.550			

การจัดการการสอนภาษาไทยของ โรงเรียนสอนภาษาไทย	ระดับ ชั้นเรียน	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
7. ผู้บริหารมีความฉลาดรอบรู้	ระหว่างกลุ่ม	2	2.323	1.162	2.281	.109
	ภายในกลุ่ม	77	42.664	.554		
	รวม	79	44.988			
8. ผู้บริหารเป็นกันเองกับผู้เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	11.607	5.803	.623	.539
	ภายในกลุ่ม	77	27.881	.362		
	รวม	79	39.488			
9. ผู้บริหารบุคลิกดี	ระหว่างกลุ่ม	2	3.551	1.775	4.546	.054
	ภายในกลุ่ม	77	26.637	.346		
	รวม	79	30.188			
10. ผู้บริหารมีความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	2	6.092	3.046	11.000	.100
	ภายในกลุ่ม	77	28.795	.374		
	รวม	79	34.887			

วิธีการทดสอบแบบเชฟเฟ (Scheffe' test) ดังตารางต่อไปนี้

เนื้อหาหลักสูตร เรียงลำดับจากง่ายไปยาก	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		4.78	4.36	4.07
ขั้นต้น	4.78	-	.42 Sig.(.049)	0.71* Sig.(.000)
ขั้นกลาง	4.36	-	-	.29 Sig.(.240)
ขั้นสูง	4.07	-	-	-

ครูมีความรู้ความสามารถ ในการสอน	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		3.22	3.14	3.73
ขั้นต้น	3.22	-	.08* Sig.(.002)	0.51 Sig.(.186)
ขั้นกลาง	3.14	-	-	.59* Sig.(.045)
ขั้นสูง	3.73	-	-	-

โรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่ หลากหลาย	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		2.44	3.50	3.50
ขั้นต้น	2.44	-	1.06* Sig.(.018)	1.06* Sig.(.002)
ขั้นกลาง	3.50	-	-	.00 Sig.(1.00)
ขั้นสูง	3.50	-	-	-

โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับสังคมที่ เปลี่ยนไป	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		4.11	4.00	3.67
ขั้นต้น	4.11	-	.11 Sig.(.833)	.44* Sig.(.011)
ขั้นกลาง	4.00	-	-	.33 Sig.(.217)
ขั้นสูง	3.67	-	-	-
ผู้บริหารรับฟังความ คิดเห็นจากผู้เรียนและ นำไปพัฒนาหลักสูตร	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		4.00	4.36	3.87
ขั้นต้น	4.00	-	.36 Sig.(.142)	.13 Sig.(.637)
ขั้นกลาง	4.36	-	-	.49* Sig.(.033)
ขั้นสูง	3.87	-	-	-
ผู้บริหารใส่ใจติดตาม ความก้าวหน้าของผู้เรียน	\bar{X}	ขั้นต้น	ขั้นกลาง	ขั้นสูง
		3.81	4.36	3.27
ขั้นต้น	3.81	-	.55 Sig.(.078)	.54* Sig.(.020)
ขั้นกลาง	4.36	-	-	1.09* Sig.(.000)
ขั้นสูง	3.27	-	-	-

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายน้องรัก แซ่เต๋
ตำแหน่ง	ครูสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และสอนภาษาญี่ปุ่น สำหรับชาวไทย
สถานที่ทำงาน ที่อยู่ทำงาน	โรงเรียนสอนภาษาไทยเวสเทท เลขที่ 283/94 อาคารโฮมเพลส ชั้น 19 ซอยทองหล่อ 13 ถนนสุขุมวิท คลองตัน วัฒนา กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10110
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2547 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี การบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์